Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 15 d.*

„Institucinė teisė – Bendras Europos Parlamento narių statutas – Italijos rinkimų apygardose išrinkti Europos Parlamento nariai – *Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati* (Deputatų Rūmų valdyba, Italija) priimtas Sprendimas Nr. 14/2018 dėl pensijų – Italijos parlamento narių pensijų dydžio pakeitimas – Europos Parlamento atliktas tam tikrų Italijoje išrinktų buvusių jo narių pensijų dydžio atitinkamas koregavimas – Aktą priėmusio subjekto kompetencija – Pareiga motyvuoti – Įgytos teisės – Teisinis saugumas – Teisėti lūkesčiai – Nuosavybės teisė – Proporcingumas – Vienodas požiūris“

Sujungtose bylose T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19

Maria Teresa Coppo Gavazzi, gyvenanti Milane (Italija), ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede [1], atstovaujami advokato M. Merola,

ieškovai,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą S. Seyr ir S. Alves,

atsakovą,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2019 m. balandžio 11 d. raštus ir, kiek tai susiję su ieškovu byloje T-465/19, 2019 m. birželio 11 d. raštą, kuriuos kiekvieno ieškovo atveju parengė Parlamentas ir kurie susiję su pensijų, ieškovų gaunamų 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojus *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* sprendimui Nr. 14/2018, dydžio koregavimu,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Svenningsen, teisėjai R. Barents, C. Mac Eochaidh (pranešėjas), T. Pynnä ir J. Laitenberger,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

1 Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik prie šalims perduotos versijos.

Sprendimą

1 Savo ieškiniais ieškovai, buvę Europos Parlamento nariai, išrinkti Italijoje, arba jų palikuonys prašo Bendrojo Teismo panaikinti Parlamento sprendimus, kuriais jų senatvės ar našlių pensijos apskaičiavimas koreguojamas pagal Italijos Respublikos žemųjų parlamento rūmų narių gaunamų pensijų dydžio apskaičiavimą, prireikus sumažinant jų senatvės ar našlių pensijos dydį.

I. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

2 Iki 2009 m. liepos 14 d. galiojusios redakcijos Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisyklių (toliau – IKIM taisyklės) III priede (toliau – III priedas), be kita ko, buvo numatyta:

„1 straipsnis

1. Visi Europos Parlamento nariai turi teisę į senatvės pensiją.

2. Kol nėra sukurta galutinė Europos Bendrijų pensijų sistema visiems Europos Parlamento nariams ir jeigu nacionalinė sistema nenumato pensijos, arba numatomos pensijos dydis ir (ar) sąlygos neatitinka pensijos, nustatomos valstybės narės nacionalinio Parlamento nariams valstybėje, kurioje narys buvo išrinktas, tuomet, Parlamento nariui pateikus prašymą, iš Europos Sąjungos biudžeto Parlamento skyriaus mokama laikina pensija.

2 straipsnis

1. Laikinos senatvės pensijos dydis ir sąlygos atitinka valstybės narės, kurioje buvo išrinktas atitinkamas Europos Parlamento narys, žemųjų parlamento rūmų narių senatvės pensijos dydį ir sąlygas.

2. Kiekvienas Parlamento narys, kuriam taikoma 1 straipsnio 2 dalis, į Europos Sąjungos biudžetą perveda įmoką, apskaičiuotą taip, kad jis sumokėtų tokią pačią [bendrą] įmoką, kokią pagal nacionalinės teisės nuostatas sumoka valstybės, kurioje jis buvo išrinktas, žemųjų parlamento rūmų narys.

3 straipsnis

1. Prašymas tapti šios laikinos senatvės pensijų sistemos dalyviu turi būti pateiktas per dvylika mėnesių nuo atitinkamo nario mandato pradžios.

Šiam terminui pasibaigus, narystės senatvės pensijų sistemoje pradžia laikoma pirma mėnesio, kai buvo gautas prašymas, diena.

2. Prašymas dėl senatvės pensijos mokėjimo turi būti pateiktas per šešis mėnesius nuo teisės atsiradimo.

Šiam terminui pasibaigus, pirmoji mėnesio, kurį buvo gautas prašymas, diena laikoma senatvės pensijos mokėjimo pradžios data.

<…>“

3 Europos Parlamento narių statutas buvo patvirtintas 2005 m. rugsėjo 28 d. Parlamento sprendimu 2005/684/EB, Euratomas dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo (OL L 262, 2005, p. 1) (toliau – Parlamento narių statutas); šis statutas įsigaliojo 2009 m. liepos 14 d., pirmąją septintosios kadencijos Parlamento dieną.

4 Parlamento narių statuto 25 straipsnyje nustatyta:

„1. Parlamento nariai, kurie buvo Parlamento nariais iki šio Statuto įsigaliojimo ir buvo pakartotinai išrinkti, visam savo kadencijos laikotarpiui gali pasirinkti valstybės narės sistemą, taikytiną atlyginimui, pereinamojo laikotarpio pašalpai ir įvairioms pensijoms.

2. Šie mokėjimai atliekami iš atitinkamos valstybės narės biudžeto.

<…>“

5 Parlamento narių statuto 28 straipsnyje numatyta:

„1. Teisės į pensijas, kurias Parlamento nariai šio Statuto taikymo metu įgijo pagal valstybių narių teisės aktus, turi būti visiškai išsaugotos.

<…>“

6 2008 m. gegužės 19 d. ir liepos 9 d. sprendimais Europos Parlamento biuras priėmė Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisykles (OL C 159, 2009, p. 1, toliau – Įgyvendinimo taisyklės).

7 Įgyvendinimo taisyklių 49 straipsnyje, susijusiame su teisėmis į senatvės pensiją, numatyta:

„1. Parlamento nariai, kurie vykdė savo įgaliojimus ne mažiau kaip vienus metus, turi teisę, pasibaigus įgaliojimų vykdymo laikui, gauti senatvės pensiją iki gyvos galvos nuo pirmos mėnesio, einančio po mėnesio, kurį jiems sukako 63 metai, dienos.

Buvę Parlamento nariai arba jų teisiniai atstovai pateikia prašymus išmokėti senatvės pensiją per šešis mėnesius nuo teisės atsiradimo, išskyrus nenugalimos jėgos (*force majeure*) atvejus. Šiam terminui pasibaigus, pirmoji mėnesio, kurį buvo gautas prašymas, diena laikoma senatvės pensijos mokėjimo pradžios data.

<…>“

8 Šios įgyvendinimo taisyklės, remiantis jų 73 straipsniu, įsigaliojo Parlamento narių statuto įsigaliojimo dieną, t. y. 2009 m. liepos 14 d.

9 Įgyvendinimo taisyklių 74 straipsnyje patikslinama, kad, išskyrus IV antraštinėje dalyje numatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas, ir, be kita ko, tų pačių Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnį (toliau – 75 straipsnis), IKIM taisyklės netenka galios įsigaliojus Parlamento narių statutui.

10 75 straipsnyje, susijusiame būtent su senatvės pensijomis, nustatyta:

„1. Našlių pensija, netekto darbingumo pensija, išlaikomiems vaikams mokama papildoma netekto darbingumo pensija ir senatvės pensija, kurios buvo skirtos vadovaujantis IKIM taisyklių I, II ir III priedais, ir toliau mokamos remiantis šiais priedais asmenims, kurie gaudavo šias pensijas iki Statuto įsigaliojimo dienos.

Jei buvęs Parlamento narys, gaudavęs netekto darbingumo pensiją, mirė po 2009 m. liepos 14 d., našlių pensija mokama jo (jos) sutuoktiniams, nuolatiniams santuokos neįregistravusiems partneriams arba išlaikomiems vaikams, vadovaujantis IKIM I priede nustatytomis sąlygomis.

2. Išlieka teisės į senatvės pensiją, pagal minėtąjį III priedą įgytos iki Statuto įsigaliojimo dienos. Asmenys, įgiję teises pagal šią pensijų sistemą, gauna pensiją, apskaičiuojamą atsižvelgiant į jų teises, įgytas pagal minėtąjį III priedą, kai jie atitinka atitinkamos valstybės narės teisės aktuose šiuo klausimu numatytas sąlygas ir kai pateikia minėtojo III priedo 3 straipsnio 2 dalyje numatytą prašymą.“

11 Galiausiai 75 straipsnis turi būti aiškinamas kartu su tų pačių įgyvendinimo taisyklių 7 konstatuojamąja dalimi, kurioje nustatyta:

„Be to, svarbu pereinamojo laikotarpio nuostatose užtikrinti, kad asmenys, kuriems buvo skirtos išmokos pagal IKIM taisykles, ir toliau galėtų jomis naudotis remiantis teisėtų lūkesčių [apsaugos] principu, kai bus panaikintos pastarosios taisyklės. Taip pat reikėtų užtikrinti teises į pensiją, įgytas pagal IKIM taisykles prieš įsigaliojant Statutui. Be to, būtina atsižvelgti į specialiąją sistemą, taikytiną Parlamento nariams, kuriems, remiantis Statuto 25 arba 29 straipsniu, pereinamuoju laikotarpiu bus taikomos valstybių narių, kuriose jie išrinkti, nacionalinės sistemos jų įgaliojimų vykdymo finansinių sąlygų klausimu.“

B. Italijos teisė

12 2018 m. liepos 12 d. *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų valdyba, Italija) priėmė Sprendimą Nr. 14/2018 dėl naujo išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų išmokų iki gyvos galvos, taip pat našlių išmokų, susijusių su kadencijos metų skaičiumi iki 2011 m. gruodžio 31 d. (toliau – Sprendimas Nr. 14/2018), dydžio nustatymo.

13 Sprendimo 14/2018 1 straipsnyje numatyta:

„1. Nuo 2019 m. sausio 1 d. tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos, į kurias teisės buvo įgytos pagal 2011 m. gruodžio 31 d. galiojusius teisės aktus, dydžiai apskaičiuojami pagal naują šiame sprendime numatytą tvarką.

2. Pirmesnėje dalyje nurodytas naujas apskaičiavimas atliekamas individualios įmokos dydį padauginus iš perskaičiavimo koeficiento, susijusio su parlamento nario amžiumi tą dieną, kai parlamento narys įgijo teisę į išmoką iki gyvos galvos arba į proporcingą išmoką.

3. Taikomi prie šio sprendimo pridėtoje 1 lentelėje nurodyti perskaičiavimo koeficientai.

4. Tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos dydis, perskaičiuotas pagal šį sprendimą, bet kuriuo atveju negali viršyti tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos arba dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos, numatytų kiekvienam parlamento nariui pagal parlamento kadencijos pradžios dieną galiojusį Reglamentą, dydžio.

5. Tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos dydis, perskaičiuotas pagal šį sprendimą, bet kuriuo atveju negali būti mažesnis už dydį, apskaičiuotą individualių įmokų, kurias mokėjo parlamento narys, ėjęs pareigas tik per XVII parlamento kadenciją, dydį, perskaičiuotą pagal 2 straipsnį, padauginus iš perskaičiavimo koeficiento, atitinkančio 2018 m. gruodžio 31 d. galiojusį 65 metų pensinį amžių.

6. Jei pagal šį sprendimą atlikus naują apskaičiavimą naujas tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos dydis sumažinamas daugiau nei 50 %, palyginti su tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos, numatytų kiekvienam parlamento nariui pagal parlamento kadencijos pradžios dieną galiojusį Reglamentą, dydžiu, tokiu atveju mažiausias dydis, nustatytas pagal 5 dalį, padidinamas perpus.

7. Valdyba parlamento narių kvestorių kolegijos siūlymu gali iki 50 % padidinti tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų tiesioginių ir našlių išmokų iki gyvos galvos dydį, perskaičiuotą pagal šį sprendimą, asmenims, kurie dėl to pateikia prašymą ir kurie tenkina šias sąlygas:

a) jie negauna kitų metinių pajamų, viršijančių metinį socialinės paramos dydį, išskyrus tas, kurios, nesvarbu, kokiu pagrindu, gali būti gautos iš pagrindinio būsto;

b) jie serga sunkiomis ligomis, kurioms gydyti reikia taikyti gyvybę gelbstinčius gydymo būdus, patvirtintus atitinkamais valstybinių sveikatos priežiūros įstaigų pateiktais dokumentais, arba kenčia nuo patologijų, dėl kurių kompetentingos valdžios institucijos pripažino 100 % invalidumą.

8. Dokumentus, patvirtinančius atitiktį 7 dalyje nurodytoms sąlygoms, pareiškėjas turi pateikti kartu su prašymu, o paskui – ne vėliau kaip iki kiekvienų metų gruodžio 31 d.“

II. Ginčo aplinkybės

14 Ieškovai Maria Teresa Coppo Gavazzi ir kiti fiziniai asmenys, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede, yra arba buvę Europos Parlamento nariai, išrinkti Italijoje, arba, kalbant apie Vanda Novati, Maria Di Meo, Leda Frittelli, Mirella Musoni, Jitka Frantova ir Ida Panusa bylose T-397/19, T-409/19, T-414/19, T-426/19, T-427/19 ir T-453/19, buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų toje pačioje valstybėje narėje, likusios gyvos sutuoktinės. Kiekvienas jų gauna atitinkamai senatvės pensiją arba našlių pensiją.

15 Vadovaujantis Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklėmis, kai kurių buvusių Parlamento narių italų (arba jų likusių gyvų sutuoktinių) pensijos dydis nuo 2019 m. sausio 1 d. buvo sumažintas.

16 Italijos parlamento nariai, kuriems taikyti minėti sumažinimai, pareiškė ieškinius dėl Sprendimo Nr. 14/2018 ir šio nacionalinio sprendimo teisėtumą šiuo metu nagrinėja *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba, Italija).

17 Parlamentas, prie 2019 m. sausio mėn. pensijų lapelių pridėdamas komentarą, informavo ieškovus apie tai, kad jų pensijų dydis gali būti peržiūrėtas įgyvendinant Sprendimą Nr. 14/2018 ir kad dėl šio naujo apskaičiavimo būdo gali būti susigrąžintos nepagrįstai išmokėtos sumos.

18 Iš tiesų, Parlamentas teigia turėjęs taikyti Sprendimą Nr. 14/2018 ir dėl to perskaičiuoti ieškovų pensijų dydį, atsižvelgdamas į III priedo 2 straipsnio 1 dalį, kurioje numatyta, kad „[l]aikinos [senatvės] pensijos dydis ir sąlygos atitinka valstybės narės, kurioje buvo išrinktas atitinkamas Europos Parlamento narys, žemųjų parlamento rūmų narių senatvės pensijos dydį ir sąlygas“ (toliau –pensijų atitikties taisyklė).

19 Parlamento Finansų generalinio direktorato (GD) „Parlamento narių darbo užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovo raštu, pridėtu prie ieškovų 2019 m. vasario mėn. pensijų lapelių, Parlamentas juos įspėjo, kad 2019 m. sausio 11 d. nuomone Nr. SJ-0836/18 Parlamento Teisės tarnyba patvirtino, jog Sprendimas Nr. 14/2018 automatiškai taikomas jų situacijoje (toliau – Teisės tarnybos nuomonė). Šiame rašte priduriama, kad, gavęs reikiamą informaciją iš *Camera dei deputati* (Deputatų Rūmai, Italija), Parlamentas ieškovams praneš apie naują jų pensijos dydžio nustatymą ir pradės galimo išmokų skirtumo, susidarysiančio per ateinančius dvylika mėnesių, susigrąžinimo procedūrą. Galiausiai šiuo

raštu ieškovams pranešta, kad galutinis jų pensijos dydis bus nustatytas oficialiu aktu, dėl kurio būtų galima pateikti skundą pagal Įgyvendinimo taisyklių 72 straipsnį arba ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį.

20 2019 m. balandžio 11 d. raštais (toliau, kiek tai susiję su Luigi Andrea Florio, byloje T-465/19 – sprendimo projektas) Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas informavo ieškovus, kad, kaip buvo nurodyta 2019 m. vasario mėn. rašte, jų pensijos dydis, vadovaujantis III priedo 2 straipsnio 1 dalimi, bus koreguojamas pagal analogiškų pensijų, kurias Italijoje Deputatų Rūmai moka buvusiems nacionalinio parlamento nariams, sumažinimą, remiantis Sprendimu Nr. 14/2018. Šiuose raštuose taip pat nurodyta, kad ieškovų pensijų dydis bus koreguojamas nuo 2019 m. balandžio mėn. (ir galios atgaline data nuo 2019 m. sausio 1 d.) pagal šių raštų priede pateiktus naujų pensijų dydžių nustatymo projektus. Galiausiai šiuose raštuose ieškovams nustatytas 30 dienų terminas nuo jų gavimo dienos pateikti pastabas. Nepateikus tokių pastabų šių raštų pasekmės bus laikomos galutinėmis ir, be kita ko, reikš tai, kad už 2019 m. sausio–kovo mėn. neteisėtai gautos sumos turės būti grąžintos.

21 Nė vienas ieškovas, išskyrus L. A. Florio (byla T-465/19), nepateikė tokių pastabų, todėl šio sprendimo 20 punkte nurodytos raštų pasekmės jiems tapo galutinės.

22 2019 m. gegužės 14 d. elektroniniu laišku L. A. Florio pateikė savo pastabas kompetentingai Parlamento tarnybai.

23 2019 m. birželio 11 d. laiške (toliau – galutinis sprendimas) Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas nurodė, kad L. A. Florio pateiktose pastabose nėra duomenų, galinčių pagrįsti sprendimo projekte išreikštos Parlamento pozicijos peržiūrą. Todėl pensijų dydis ir dėl jo taikomas nepagrįstai sumokėtų sumų susigrąžinimo planas, perskaičiuoti ir pateikti minėto sprendimo projekto priede, tapo galutiniai pranešimo apie galutinį sprendimą dieną.

III. Procesas ir šalių reikalavimai

24 2019 m. birželio 27 d. (bylos T-389/19–T-393/19), birželio 28 d. (bylos T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19 ir T-417/19), liepos 1 d. (bylos T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19), liepos 2 d. (bylos T-421/19, T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19), liepos 3 d. (bylos T-418/19, T-420/19, T-448/19, T-450/19–T-453/19), liepos 4 d. (bylos T-454/19 ir T-463/19) ir liepos 5 d. (bylos T-465/19) Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šiuos ieškovų ieškinius.

25 2019 m. liepos 10 d. (bylos T-389/19–T-393/19, T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19 ir T-417/19) ir liepos 18 d. (bylos T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/18–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) Parlamentas paprašė sujungti bylas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 68 straipsnio 1 dalį.

26 2019 m. liepos 19 d. (bylos T-389/19–T-393/19, T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19 ir T-410/19) ir liepos 22 d. (bylos T-411/19–T-414/19 ir T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/18–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) Parlamentas, remdamasis Procedūros reglamento 69 straipsnio c punktu, paprašė sustabdyti bylų nagrinėjimą, kol *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba) priims sprendimą dėl Sprendimo Nr. 14/2018 galiojimo.

27 2019 m. rugsėjo 11 d. (bylos T-391/19 ir T-392/19), rugsėjo 12 d. (byla T-389/19), rugsėjo 13 d. (byla T-393/19), rugsėjo 16 d. (bylos T-394/19, T-403/19, T-410/19, T-412/19 ir T-416/19), rugsėjo 17 d. (bylos T-397/19, T-398/19, T-409/19 ir T-414/19), rugsėjo 18 d. (bylos T-390/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19, T-429/19–T-431/19, T-436/19 ir T-438/19), rugsėjo 19 d. (bylos T-426/19, T-427/19, T-435/19, T-439/19, T-442/19, T-445/19 ir T-446/19), rugsėjo 20 d. (bylos T-432/19, T-440/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19 ir T-463/19), rugsėjo 23 d. (bylos T-441/19, T-444/19, T-452/19 ir T-465/19) ir rugsėjo 24 d. (byla T-453/19) Parlamentas pateikė atsiliepimus į ieškinius.

28 2019 m. rugsėjo 27 d. (bylos T-389/19 ir T-390/19), rugsėjo 30 d. (bylos T-391/19–T-394/19, T-397/19 ir T-398/19), spalio 1 d. (bylos T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19 ir T-409/19–T-411/19), spalio 2 d. (bylos T-412/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19 ir T-430/19–T-432/19), spalio 3 d. (bylos T-425/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19 ir T-450/19–T-454/19) ir spalio 4 d. (bylos T-426/19, T-427/19, T-429/19, T-463/19 ir T-465/19) Bendrasis Teismas paklausė šalių dėl galimybės, pirma, nustatyti sumažintą pavyzdinių bylų skaičių iš tuo metu nagrinėjamų 84 panašių bylų ir, antra, atitinkamai sustabdyti kitų bylų nagrinėjimą, kol įsiteisės galutinis sprendimas pavyzdinėmis pripažintose bylose. Be to, Bendrasis Teismas paprašė Parlamento pateikti visas IKIM taisykles.

29 2019 m. spalio 15 d. (byla T-452/19), spalio 18 d. (bylos T-389/19, T-390/19, T-410/19–T-414/19, T-416/19, T-418/19, T-420/19 ir T-421/19), spalio 22 d. (bylos T-391/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19, T-417/19, T-422/19 ir T-430/19–T-432/19), spalio 24 d. (bylos T-425/19–T-427/19, T-429/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-453/19 ir T-454/19) ir spalio 28 d. (bylos T-463/19 ir T-465/19) Parlamentas atsakė į Bendrojo Teismo klausimą ir pateikė visas IKIM taisykles.

30 2019 m. spalio 21 d. ieškovai atsakė į Bendrojo Teismo klausimą.

31 2019 m. lapkričio 4 d. (bylos T-389/19–T-394/19, T-397/19 ir T-398/19), lapkričio 5 d. (bylos T-403/19–T-404/19), lapkričio 6 d. (bylos T-406/19, T-407/19, T-409/19, T-414/19 ir T-416/19), lapkričio 7 d. (bylos T-410/19–T-412/19, T-417/19, T-418/19 ir T-420/19), lapkričio 8 d. (bylos T-413/19, T-421/19, T-422/19 ir T-425/19), lapkričio 11 d. (bylos T-426/19, T-427/19, T-429/19–T-431/19 ir T-452/19), lapkričio 12 d. (bylos T-432/19, T-435/19 ir T-436/19), lapkričio 13 d. (bylos T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19 ir T-448/19), lapkričio 14 d. (bylos T-450/19, T-451/19, T-453/19 ir T-454/19) ir lapkričio 15 d. (bylos T-463/19 ir T-465/19) sprendimais, pasikeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėčiai, bylos buvo perduotos aštuntajai kolegijai.

32 2019 m. lapkričio 5 d. ir lapkričio 28 d. raštais Parlamentas informavo Bendrąjį Teismą apie Luigi Caligaris, ieškovo byloje T-435/19, mirtį. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, 2019 m. gruodžio 2 d. Bendrasis Teismas pasiteiravo ieškovo advokato, kokių tolesnių veiksmų ketinama imtis šiame procese. 2019 m. gruodžio 20 d. L. Caligaris advokatas informavo Bendrąjį Teismą, kad L. Caligaris našlė – Paola Chiaramello – ketina tęsti procesą. 2020 m. rugsėjo 30 d. P. Chiaramello advokatas informavo Bendrąjį Teismą apie jo klientės mirtį. 2020 m. spalio 7 d. P. Chiaramello advokatas informavo Bendrąjį Teismą, kad P. Chiaramello paveldėtojai – Enrico Caligaris ir Valentina Caligaris – ketina tęsti procesą.

33 2019 m. lapkričio 28 d. Bendrasis Teismas nusprendė, kad antrą kartą keistis pareiškimais nebūtina.

34 2019 m. gruodžio 3 d. (byla T-389/19), gruodžio 4 d. (bylos T-390/19–T-394/19), gruodžio 5 d. (bylos T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-412/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19 ir T-438/19–T-441/19), gruodžio 6 d. (bylos T-413/19, T-414/19, T-416/19 ir T-417/19), gruodžio 9 d.

(bylos T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) ir gruodžio 10 d. (bylos T-452/19 ir T-453/19) Bendrasis Teismas paprašė ieškovų pareikšti savo poziciją dėl Parlamento pateikto prašymo sustabdyti bylų nagrinėjimą.

35 2019 m. gruodžio 3 d. (byla T-389/19), gruodžio 4 d. (bylos T-390/19–T-394/19), gruodžio 5 d. (bylos T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-412/19, T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19 ir T-438/19–T-441/19), gruodžio 6 d. (bylos T-413/19, T-414/19, T-416/19 ir T-417/19), gruodžio 9 d. (bylos T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19, T-451/19, T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) ir gruodžio 10 d. (bylos T-452/19 ir T-453/19) Bendrasis Teismas paprašė šalių pareikšti poziciją dėl galimybės sujungti bylas T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19.

36 2019 m. gruodžio 16 d. (bylos T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19 ir T-409/19–T-414/19, T-416/19 ir T-417/19), gruodžio 17 d. (bylos T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19 ir T-445/19) ir gruodžio 19 d. (bylos T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) Parlamentas pateikė savo pastabas dėl pasiūlymo sujungti bylas.

37 2019 m. gruodžio 18 d. raštu ieškovė byloje T-389/19 paprašė Bendrojo Teismo persvarstyti jo 2019 m. lapkričio 28 d. sprendimą ir leisti jai pateikti dubliką.

38 2020 m. sausio 8 d. ieškovai, išskyrus tuos, kurie dalyvavo bylose T-409/19 ir T-446/19, pateikė savo pastabas dėl Parlamento prašymo sustabdyti bylų nagrinėjimą.

39 2020 m. sausio 9 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl prašymo sujungti bylas.

40 2020 m. sausio 16 d. (bylos T-389/19–T-393/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-410/19–T-414/19, T-418/19 ir T-420/19) ir sausio 17 d. (bylos T-394/19, T-409/19, T-416/19, T-417/19, T-421/19, T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19) aštuntosios kolegijos pirmininkas nusprendė nestabdyti bylų nagrinėjimo.

41 2020 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininko sprendimu šios bylos ir byla T-415/19 *Laroni / Parlamentas* buvo sujungtos, kad pagal Procedūros reglamento 68 straipsnį būtų kartu vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

42 2020 m. sausio 23 d. Bendrasis Teismas paprašė Parlamento pateikti visus 75 straipsnio ir III priedo priėmimo parengiamuosius dokumentus. Be to, Bendrasis Teismas Parlamento klausė apie jo administracinę praktiką darbo užmokesčio ir pensijų srityje. 2020 m. vasario 11 d. Parlamentas atsakė į klausimą ir perdavė prašytus parengiamuosius dokumentus.

43 2020 m. kovo 4 d. ieškovai, remdamiesi Procedūros reglamento 106 straipsnio 2 dalimi, paprašė surengti teismo posėdį.

44 2020 m. balandžio 20 d. aštuntosios kolegijos pirmininkas nusprendė, kad šių bylų nagrinėjimui turi būti suteikiama pirmenybė kitų bylų atžvilgiu pagal Procedūros reglamento 67 straipsnio 2 dalį.

45 2020 m. balandžio 30 d. raštu Parlamentas informavo Bendrąjį Teismą apie Giulietto Chiesa, ieškovo byloje T-445/19, mirtį. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, 2020 m. gegužės 8 d. Bendrasis Teismas pasiteiravo ieškovo advokato, kokių tolesnių veiksmų ketinama imtis šiame procese. 2020 m. birželio 8 d. G. Chiesa advokatas informavo Bendrąjį Teismą, kad jo našlė – Fiammetta Cucurnia – ketina tęsti procesą.

46 2020 m. balandžio 30 d. Bendrasis Teismas paprašė šalių pateikti savo poziciją dėl galimybės sujungti šiuos ieškinius ir bylą T-415/19, *Laroni / Parlamentas* su sujungtomis bylomis T-345/19, *Santini / Parlamentas*, T-346/19, *Ceravolo / Parlamentas*, T-364/19, *Moretti / Parlamentas*, T-365/19, *Capraro / Parlamentas*, T-366/19, *Sboarina / Parlamentas*, T-372/19, *Cellai / Parlamentas*, T-373/19, *Gatti / Parlamentas*, T-374/19, *Wuhrer / Parlamentas*, T-375/19, *Pisoni / Parlamentas*, ir T-385/19, *Mazzone / Parlamentas*, taip pat bylomis T-519/19, *Forte / Parlamentas* ir T-695/19, *Falqui / Parlamentas*, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis.

47 Atsižvelgdamas į aštuntosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu, 2020 m. gegužės 15 d. Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti išplėstinei kolegijai.

48 2020 m. gegužės 19 d. Bendrasis Teismas pateikė šalims klausimų dėl įvairių šių bylų aspektų.

49 2020 m. birželio 2 d. ir 3 d. Parlamentas ir ieškovai atitinkamai pateikė pastabas dėl pasiūlymo sujungti bylas, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis, kaip nurodyta šio sprendimo 46 punkte.

50 2020 m. birželio 5 d. aštuntosios kolegijos pirmininkas nusprendė sujungti šias bylas ir bylą T-415/19, *Laroni / Parlamentas* su sujungtomis bylomis T-345/19, *Santini / Parlamentas*, T-346/19, *Ceravolo / Parlamentas*, T-364/19, *Moretti / Parlamentas*, T-365/19, *Capraro / Parlamentas*, T-366/19, *Sboarina / Parlamentas*, T-372/19, *Cellai / Parlamentas*, T-373/19, *Gatti / Parlamentas*, T-374/19, *Wuhrer / Parlamentas*, T-375/19, *Pisoni / Parlamentas*, ir T-385/19, *Mazzone / Parlamentas*, taip pat bylomis T-519/19, *Forte / Parlamentas*, ir T-695/19, *Falqui / Parlamentas*, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis.

51 2020 m. birželio 17 d. ieškovai ir Parlamentas atsakė į 2020 m. gegužės 19 d. Bendrojo Teismo jiems pateiktus klausimus.

52 2020 m. liepos 1 d. raštu ieškovai Bendrojo Teismo paprašė suteikti daugiau laiko pareikšti nuomonėms žodžiu. 2020 m. liepos 3 d. Bendrasis Teismas iš dalies patenkino šį prašymą.

53 2020 m. liepos 2 d. raštu Parlamentas informavo Bendrąjį Teismą apie Jitka Frantova, ieškovės byloje T-427/19, mirtį. 2020 m. liepos 13 d. ir rugpjūčio 5 d. raštais J. Frantova advokatas taip pat informavo Bendrąjį Teismą apie jo klientės mirtį ir nurodė, kad jis perduos Teismui visą reikalingą informaciją, susijusią su paveldėjimu ir veiksmais, kurių ketinama imtis procese. 2020 m. rugsėjo 16 d. J. Frantova advokatas informavo Bendrąjį Teismą, kad ieškovės įpėdinė – Daniela Concardia – ketina tęsti procesą.

54 2020 m. liepos 7 d. teismo posėdyje šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu bei raštu pateiktus klausimus.

55 2020 m. spalio 8 d. sprendimu, išklausęs šalis, aštuntosios kolegijos pirmininkas nusprendė atskirti bylą T-415/19, *Laroni / Parlamentas*, nuo kitų bylų pagal Procedūros reglamento 68 straipsnio 3 dalį.

56 Ieškovai, išskyrus L. A. Florio (byla T-465/19), Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti, kad šio sprendimo 20 punkte nurodyti 2019 m. balandžio 11 d. raštai yra niekiniai arba juos panaikinti,

– nurodyti Parlamentui grąžinti visas nepagrįstai išskaičiuotas sumas kartu su teisės aktuose nustatytomis palūkanomis, skaičiuojamomis nuo išskaičiavimo dienos iki jų sumokėjimo, ir nurodyti Parlamentui įvykdyti sprendimą, kuris bus priimtas, ir imtis visų iniciatyvų, veiksmų ar priemonių, būtinų užtikrinti, kad visas pradinis pensijos dydis būtų nedelsiant ir visiškai atkurtas,

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

57 L. A. Florio byloje T-465/19 Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti sprendimo projektą, taip pat visus ankstesnius, susijusius ar vėlesnius aktus niekiniais arba juos panaikinti,

– nurodyti Parlamentui grąžinti visas nepagrįstai išskaičiuotas sumas kartu su teisės aktuose nustatytomis palūkanomis, skaičiuojamomis nuo išskaičiavimo dienos iki jų sumokėjimo, ir nurodyti Parlamentui įvykdyti sprendimą, kuris bus priimtas, ir imtis visų iniciatyvų, veiksmų ar priemonių, būtinų užtikrinti, kad visas pradinis pensijos dydis būtų nedelsiant ir visiškai atkurtas,

– priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

58 Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinius kaip iš dalies nepriimtinus ir iš dalies nepagrįstus,

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

IV. Dėl teisės

A. Dėl ieškinių dalyko ir Bendrojo Teismo jurisdikcijos

59 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovai savo ieškiniuose aiškiai nurodė, jog neketina ginčyti Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo.

60 Tačiau per teismo posėdį ieškovų advokatas patvirtino, kad remiasi Maurizio Paniz, ieškovų sujungtose bylose *Santini ir kt. / Parlamentas*, T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ir T-385/19, advokato žodinėmis pastabomis.

61 Kadangi M. Paniz savo žodinėse pastabose ginčijo Sprendimo Nr. 14/2018 galiojimą ir per žodinę proceso dalį pateikė įrodymų šiam teiginiui pagrįsti, reikia priminti ribas, kurios taikomos Bendrojo Teismo jurisdikcijai, nagrinėjant ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.

62 Šiuo klausimu pažymėtina, kad pagal SESV 263 straipsnį Europos Sąjungos teismo jurisdikcijai nepriklauso priimti sprendimo dėl nacionalinės valdžios institucijos priimto akto teisėtumo (šiuo klausimu žr. 2017 m. vasario 28 d. Nutarties *NF / Europos Vadovų Taryba*, T-192/16, EU:T:2017:128, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

63 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo vertinimas nepatenka į Bendrojo Teismo jurisdikciją.

64 Be to, Bendrasis Teismas pažymi, kad M. Paniz per žodinę proceso dalį pateikti įrodymai, kuriais jis rėmėsi per teismo posėdį, neturi įtakos šių ieškinių baigčiai. Pirma, M. Paniz pateikė 2020 m. balandžio 22 d. Sprendimo Nr. 2/2020, kuriuo *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba) iš dalies panaikino Sprendimo Nr. 14/2018 1 straipsnio 7 dalį, kopiją.

Tačiau šis panaikinimas neturi jokių pasekmių šioje byloje, nes Parlamentas negavo prašymo taikyti, todėl ieškovams netaikė taisyklių, analogiškų įtvirtintosioms Sprendimo Nr. 14/2018 1 straipsnio 7 dalyje. Antra, M. Paniz taip pat pateikė 2020 m. birželio 25 d. *Commissione contenziosa del Senato* (Senato ginčų komisija, Italija) sprendimo rezoliucinės dalies kopiją. Tačiau šio sprendimo dalykas yra *Ufficio di Presidenza del Senato* (Senato valdyba, Italija) Sprendimas Nr. 6/2018, o ne Sprendimas Nr. 14/2018. Neginčijama, kad, remdamasis tuo, kas nurodyta III priedo 2 straipsnio 1 dalyje, Parlamentas taikė tik tas pačias taisykles, kokios numatytos Sprendime Nr. 14/2018. Galiausiai Bendrasis Teismas konstatuoja, kad per teismo posėdį Parlamentas patvirtino, jog ateityje taikys visus Italijos teisės aktų, visų pirma Sprendimo Nr. 14/2008, pakeitimus, kurie galėtų kilti dėl *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba) vykstančių procesų, vadovaujantis pensijų atitikties taisykle.

65 Taigi, nors pagal SESV 263 straipsnį Bendrasis Teismas negali tikrinti Sprendimo Nr. 14/2018 galiojimo, jis turi jurisdikciją nagrinėti Parlamento aktų teisėtumą. Nagrinėdamas šiuos ieškinius dėl panaikinimo, Bendrasis Teismas gali patikrinti, ar 75 straipsniu ir III priedo 2 straipsnio 1 dalimi, kuriuose nustatyta pensijų atitikties taisyklė, nepažeidžiamos viršesnės Sąjungos teisės normos. Be to, Bendrasis Teismas gali išnagrinėti, ar tai, kad Parlamentas, remdamasis pensijų atitikties taisykle, taiko Sprendimo Nr. 14/2018 nuostatas, atitinka Sąjungos teisę. Galiausiai Bendrasis Teismas taip pat turi jurisdikciją tikrinti, ar šio sprendimo 20 punkte paminėti 2019 m. balandžio 11 d. raštai ir galutinis sprendimas dėl L. A. Florio (byla T-465/19) atitinka Sąjungos teisę.

B. Dėl ieškinio priimtinumo byloje T-453/19, Panusa / Parlamentas

66 Per teismo posėdį Parlamentas rėmėsi ieškinio byloje T-453/19, *Panusa / Parlamentas*, nepriimtinumu, motyvuodamas tuo, kad ginčijamas sprendimas, susijęs su ieškove, nepažeidė jos interesų. Iš tiesų, jo teigimu, šis sprendimas nesumažino ieškovės gautos pensijos dydžio.

67 I. Panusa per teismo posėdį pareiškė, kad ji vis dėlto yra suinteresuota pareikšti ieškinį.

68 Šiuo klausimu pagal suformuotą jurisprudenciją ieškinys dėl panaikinimo, pareikštas fizinio ar juridinio asmens, yra priimtinas tik tuo atveju, kai ieškovas yra suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir todėl dėl ieškinio nagrinėjimo baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai (žr. 2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba*, C-237/17 P, EU:C:2019:259, 75 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Ieškinio pareiškimo dieną suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti jau atsiradęs ir aktualus. Tačiau jis turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo, nes priešingu atveju nebereikia priimti sprendimo (2007 m. birželio 7 d. Sprendimo *Wunenburger / Komisija*, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 42 punktas).

69 Šioje byloje Parlamentas teigė, ir jam nebuvo prieštaraujama, kad ginčijamu sprendimu ieškovės gautos pensijos dydis nebuvo sumažintas.

70 Taigi su I. Panusa susijusio ginčijamo sprendimo panaikinimas pats savaime negali jai suteikti naudos. Todėl ieškinys byloje T-453/19, *Panusa / Parlamentas*, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

C. Dėl esmės

71 Grįsdami ieškinį dėl panaikinimo ieškovai nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas grindžiamas subjekto, priėmusio 2019 m. balandžio 11 d. raštus, nurodytus šio sprendimo 20 punkte, ir galutinį sprendimą (toliau kartu – ginčijami sprendimai), kompetencijos trūkumu, taip pat pareigos motyvuoti pažeidimu. Antrasis pagrindas grindžiamas teisinio pagrindo nebuvimu ir klaidingu 75 straipsnio taikymu. Trečiasis pagrindas grindžiamas teisės klaida kvalifikuojant Sprendimą

Nr. 14/2018 ir klaidingu 75 straipsnio 2 dalyje numatytos „įstatymo išlygos“ taikymu. Ketvirtasis pagrindas grindžiamas teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos, proporcingumo ir lygybės principų pažeidimu bei nuosavybės teisės pažeidimu.

72 Prieš pradėdamas nagrinėti šių ieškinio pagrindų pagrįstumą Bendrasis Teismas mano esant tikslinga išnagrinėti ieškovų prašymą pripažinti, kad ginčijami sprendimai yra niekiniai.

73 Šiuo klausimu pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos institucijų aktams iš principo taikoma teisėtumo prezumpcija, todėl jie sukelia teisinių pasekmių, net jeigu juose yra pažeidimų, kol jie nėra panaikinti ar atšaukti (žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 48 punktą ir 2014 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Lucchini / Komisija*, T-91/10, EU:T:2014:1033, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

74 Vis dėlto nukrypstant nuo šio principo, teisės aktai, kuriuose yra pažeidimas, kuris toks akivaizdus, kad jo negalima toleruoti Sąjungos teisės sistemoje, turi būti pripažinti nesukėlusiais jokių, net ir laikinų, teisinių pasekmių, t. y. laikytini niekiniais. Šios išimties tikslas yra išlaikyti pusiausvyrą tarp dviejų pagrindinių, kartais vienas kitam prieštaraujančių reikalavimų, kuriuos turi atitikti teisės sistema, t. y. tarp teisinių santykių stabilumo ir teisėtumo užtikrinimo (žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 49 punktą ir 2014 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Lucchini / Komisija*, T-91/10, EU:T:2014:1033, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

75 Padarius išvadą, kad Sąjungos institucijos teisės aktas yra niekinis, kyla sunkių pasekmių, todėl tokia išvada siekiant teisinio saugumo galima tik kraštutiniais atvejais (žr. 1994 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / BASF ir kt.*, C-137/92 P, EU:C:1994:247, 50 punktą ir 2014 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Lucchini / Komisija*, T-91/10, EU:T:2014:1033, 72 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

76 Galiausiai taip pat reikia priminti, kad pažeidimai, dėl kurių Sąjungos teismas gali aktą laikyti teisiškai neegzistuojančiu, skiriasi nuo neteisėtumo, kurį pripažinus iš esmės panaikinami aktai, kuriems taikoma Sutartyje numatyta teisėtumo kontrolė, ne pagal savo pobūdį, bet pagal sunkumą ir akivaizdumą. Iš tiesų teisiškai neegzistuojančiais turi būti laikomi aktai, kuriuose yra pažeidimų, kurių rimtumas yra toks didelis, kad gali paveikti jų esmines sąlygas (žr. 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *dm-drogerie markt / VRDT – Distribuciones Mylar (dm)*, T-36/09, EU:T:2011:449, 86 punktą).

77 Tačiau ieškovų nurodyti pažeidimai neatrodo tokie akivaizdūs, kad ginčijami sprendimai turėtų būti laikomi teisiškai neegzistuojančiais, dėl toliau nurodytų priežasčių.

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su ginčijamus sprendimus priėmusio subjekto kompetencijos trūkumu ir pareigos motyvuoti pažeidimu

78 Pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma dalis susijusi su ginčijamus sprendimus priėmusio subjekto kompetencijos trūkumu. Antra dalis susijusi su motyvavimo stoka.

a) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su ginčijamus sprendimus priėmusio subjekto kompetencijos trūkumu

79 Pirmoje dalyje pateikdami pirmąjį argumentą ieškovai teigia, kad ginčijamus sprendimus turėjo priimti Europos Parlamento biuras, o ne Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas. Ieškovų teigimu, taip turėjo būti padaryta, be kita ko, atsižvelgiant į Parlamento darbo tvarkos taisyklių, kurios buvo taikomos faktinių aplinkybių susiklostymo metu, t. y. per aštuntąją Parlamento kadenciją (toliau – Darbo tvarkos taisyklės), 11a straipsnio 6 dalį ir 25 straipsnio 3 dalį. Ieškovų teigimu, šios dvi nuostatos Parlamento biurui suteikia bendrą kompetenciją, kiek tai susiję su Parlamento narių finansinėmis teisėmis. Dėl šios priežasties Parlamento biuras priėmė IKIM taisykles. Kitas šios bendros Parlamento biuro kompetencijos

patvirtinimas pateiktas Įgyvendinimo taisyklių pirmoje konstatuojamojoje dalyje, kurioje patikslinama, kad „[u]ž [Parlamento narių] Statuto finansinių aspektų įgyvendinimą atsako tik Biuras“. Tačiau, ieškovų teigimu, Parlamento biuras niekada nepriėmė sprendimo dėl jų teisių į pensiją sumažinimo. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, ieškovų teises į pensiją perskaičiavęs subjektas, t. y. Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas, visiškai neturėjo tam kompetencijos, todėl ginčijami sprendimai yra neteisėti.

80 Antrajame argumente ieškovai teigia, kad ginčijami sprendimai taip pat yra neteisėti dėl to, kad, priešingai, nei numatyta Darbo tvarkos taisyklių 28 straipsnyje, jų neįvertino ar nenagrinėjo kvestorių kolegija. Šiuo klausimu ieškovai tvirtina, kad Parlamentas negalėjo apsiriboti Sprendimo Nr. 14/2018 taikymu ir kad jis būtinai turėjo atlikti papildomus veiksmus, siekdamas apskaičiuoti naują teisių į pensijas dydį. Tačiau, ieškovų teigimu, dėl šio koregavimo, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas Nr. 14/2018, Sąjungos lygmeniu turėjo būti atliktas vidinis vertinimas, remiantis konsultacijomis su Parlamento narių teisių srityje kompetentingomis įstaigomis, ir jis negalėjo būti deleguotas Parlamento skyriui.

81 Parlamentas prašo atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį kaip nepagrįstą.

82 Dėl pirmojo argumento šalys sutaria, kad pagal Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 3 dalį Parlamento biuras sprendžia su Parlamento nariais susijusius finansinius, organizacinius ir administracinius klausimus, remdamasis Parlamento Generalinio sekretoriaus ar politinės frakcijos siūlymu. Tačiau Parlamentas mano, kad pagal šią nuostatą Biuro veiksmai apsiriboja bendrųjų ir abstrakčių taisyklių, o ne individualių sprendimų priėmimu. Vis dėlto ieškovai mano, kad ginčijami sprendimai, net jeigu jie yra individualaus taikymo aktai, turėjo būti priimti remiantis minėto 25 straipsnio 3 dalimi.

83 Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 3 dalyje Parlamento biurui suteikiama bendra kompetencija, be kita ko, su Parlamento nariais susijusių finansinių klausimų srityje. Taigi ši nuostata yra pagrindas, kuriuo jis gali remtis, Parlamento Generalinio sekretoriaus ar politinės frakcijos siūlymu priimdamas su minėtais klausimais susijusius teisės aktus (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Purvis / Parlamentas*, T-439/09, EU:T:2011:600, 64 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

84 Be to, taip pat jau buvo nuspręsta, kad Parlamento biuro priimtų Įgyvendinimo taisyklių tikslas, kaip matyti iš jų 3 konstatuojamosios dalies, yra visų pirma pakeisti IKIM taisykles, susijusias su Parlamento narių išlaidų kompensavimu ir išmokų mokėjimu. Šiuo klausimu Įgyvendinimo taisyklėse reglamentuojami su Parlamento nariais susiję finansiniai klausimai, kaip jie suprantami pagal Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 3 dalį (2017 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Montel / Parlamentas*, T-634/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:848, 50 ir 51 punktai).

85 Taigi, nors Parlamento biuras turi kompetenciją priimti bendrąsias ir abstrakčias normas pagal Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 3 dalį ir dėl panašių priežasčių pagal Darbo tvarkos taisyklių 11a straipsnio 6 dalį, tai nereiškia, kad jis taip pat turi kompetenciją priimti individualius sprendimus su Parlamento nariais susijusių finansinių klausimų srityje.

86 Priešingai, nepažeidžiant Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 3 dalies, Parlamento administracijai gali būti suteikta tokia kompetencija, nes jos įgyvendinimo ribas ir tvarką nustato šios institucijos Biuras (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 6 d. Nutarties *Bilde / Parlamentas*, C-67/18 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:692, 36 ir 37 punktus).

87 Be to, atsižvelgiant į šį kompetencijos pasidalijimą tarp Parlamento biuro ir šios institucijos administracijos, jau buvo nuspręsta, kad, be kita ko, individualus sprendimas, kuriuo nustatomos Parlamento narių teisės į pensiją, yra ne tik pagal saistomą kompetenciją vykdomas sprendimas, atsižvelgiant į tai, kad nustatydama teises į pensiją Parlamento administracija neturi jokios diskrecijos,

tačiau, kiek tai susiję su šių teisių turiniu, toks sprendimas yra net išimtinai deklaratyvaus pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Purvis / Parlamentas*, T-439/09, EU:T:2011:600, 38 punktą).

88 Todėl Parlamentui nedraudžiama savo administracijai suteikti įgaliojimus priimti individualius sprendimus, be kita ko, teisių į pensiją ir pensijų dydžio nustatymo srityse. Vis dėlto reikia patikrinti, ar šioje byloje Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas turėjo tokią kompetenciją.

89 Šiuo klausimu 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018, p. 1), 73 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad kiekviena Sąjungos institucija laikydamasi savo darbo tvarkos taisyklėse nustatytų sąlygų leidimus suteikiančio pareigūno pareigas deleguoja atitinkamo lygmens darbuotojams. Savo vidaus administracinėse taisyklėse ji nurodo darbuotojus, kuriems ji deleguoja tas pareigas, suteiktų įgaliojimų taikymo sritį ir tai, ar asmenys, kuriems tie įgaliojimai yra deleguoti, gali tuos įgaliojimus perdeleguoti.

90 Atsakydamas į raštu pateiktą Bendrojo Teismo klausimą Parlamentas nurodė, pateikdamas patvirtinamųjų įrodymų, kad šios institucijos Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas 2018 m. lapkričio 23 d. Parlamento Finansų generalinio direktoriaus sprendimu FINS/2019–01 buvo paskirtas perįgaliotuoju leidimus duodančiu pareigūnu, atsakingu už biudžeto eilutę 1030, susijusią su senatvės pensijomis, nurodytomis IKIM taisyklių III priede. Be to, remiantis Reglamento 2018/1046 73 straipsnio 3 dalimi, Sprendime FINS/2019–01 aiškiai nurodyta, kad dėl šio kompetencijos perleidimo Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas prisiima, be kita ko, teisinius ir biudžetinius įsipareigojimus, tvirtina išlaidas ir leidžia mokėjimus, taip pat vykdo gautinų sumų sąmatų rengimą, išieškotinų sumų nustatymą ir vykdomųjų raštų sumoms išieškoti išdavimą.

91 Taip pat pažymėtina, jog neginčijama, kad Parlamento biuro priimtose Įgyvendinimo taisyklėse ir IKIM taisyklėse įtvirtintų nuostatų šios institucijos Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas nepakeitė, o tik jas įgyvendino. Be to, klausimas, ar šiuo atveju jis laikėsi šių dviejų teisės aktų nuostatų, bus vertinamas toliau, nagrinėjant kitus pagrindus.

92 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovai, Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas turėjo kompetenciją priimti ginčijamus sprendimus.

93 Kiek tai susiję su antruoju argumentu, ieškovų teiginį, kad prieš priimant ginčijamus sprendimus turėjo būti konsultuojamasi su kvestoriais, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

94 Žinoma, kaip teisingai primena ieškovai, Darbo tvarkos taisyklių 28 straipsnyje numatyta, kad, „[v]adovaudamiesi Biuro patvirtintomis veiklos gairėmis, kvestoriai atsako už tiesiogiai su Parlamento nariais susijusius administracinius ir finansinius klausimus, taip pat vykdo kitas jiems pavestas užduotis“. Tačiau ši nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 8 dalį, kurioje nurodyta, kad „[b]iuras tvirtina kvestorių veiklos gaires ir gali prašyti jų atlikti tam tikras užduotis“.

95 Tačiau iš ieškovų rašytinių pastabų visiškai nematyti, kad Parlamento biuras būtų patvirtinęs gaires ar nustatęs konkrečias užduotis, kaip tai suprantama pagal Darbo tvarkos taisyklių 25 straipsnio 8 dalį ir 28 straipsnį, pagal kurias būtų reikalauta, kad prieš priimant ginčijamus sprendimus turi būti

konsultuojamasi su kvestoriais arba apskritai kad jie turi būti ginčijamus individualius sprendimus priėmę subjektai. Taigi Parlamento negalima kaltinti nesikonsultavus su kvestoriais, kai tokiomis aplinkybėmis to nereikalavo nė vienas dokumentas.

96 Galiausiai ieškovai kaltina Parlamentą tuo, kad apskaičiuodamas naują pensijų dydį jis taikė Sprendimą Nr. 14/2018, pritaikydamas jį tam, kad būtų atsižvelgta į kiekvieno ieškovo asmeninę situaciją. Jų teigimu, dėl tokio Sprendimo Nr. 14/2018 pritaikymo turėjo būti atliktas vidinis vertinimas, konsultuojantis su Parlamento narių teisių srityje kompetentingomis įstaigomis, ir jis neturėjo būti deleguotas Parlamento skyriui.

97 Net darant prielaidą, kad Parlamentas pritaikė Sprendimą Nr. 14/2018, o tai bus nagrinėjama toliau vertinant kitus pagrindus, bet kuriuo atveju pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 90–95 punktuose, Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovas turėjo kompetenciją priimti ginčijamus sprendimus ir kad nebuvo numatytos pareigos iš anksto konsultuotis su kvestorių kolegija.

98 Todėl pirmojo ieškinio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

b) Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su pareigos motyvuoti pažeidimu

99 Antroje dalyje ieškovai teigia, kad ginčijami sprendimai yra nemotyvuoti, nes Parlamentas apsiriboja tvirtinimu, kad Sprendimas Nr. 14/2018 automatiškai taikomas Sąjungos lygmeniu, aiškiai nenurodydamas motyvų, kuriais remiantis buvo padaryta ši išvada, ir klaidingai remiasi 75 straipsniu. Be to, Parlamentas taip pat neįvykdė pareigos motyvuoti, nes nei Parlamento biuras, nei kvestoriai neatliko išsamios vidinės analizės prieš priimant šiuos sprendimus. Be to, ieškovai teigia, kad šie sprendimai, atrodo, yra grindžiami Teisės tarnybos nuomone. Tačiau ši nuomonė nebuvo nei minima ginčijamuose sprendimuose, nei prie jų pridėta. Galiausiai ieškovai kaltina Parlamentą, pirma, neišanalizavus, kiek mažiau palankios pensijų sistemos taikymas atgaline data galėtų būti suderinamas su Sąjungos teise, ir, antra, tik nurodžius, kad jis neturi kompetencijos nagrinėti Sprendimo Nr. 14/2018 galiojimo. Todėl, anot jų, Parlamentas pažeidė SESV 296 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 2 dalies c punktą.

100 Parlamentas prašo atmesti pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį kaip nepagrįstą.

101 Šiuo klausimu primintina, kad SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotasis asmuo galėtų suprasti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes vertinant, ar teisės akto motyvai atitinka SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo tekstą, bet ir kontekstą ir visas atitinkamą sritį reglamentuojančias teisės normas (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kiek tai konkrečiai susiję su individualių sprendimų motyvavimu, be tikslo leisti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti tokius sprendimus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimą galima ginčyti (žr. 2017 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Icap ir kt. / Komisija*, T-180/15, EU:T:2017:795, 287 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

102 Šiuo atveju reikia patikrinti, ar ginčijami sprendimai, išskyrus susijusį su L. A. Florio, kurio teisėtumas bus išnagrinėtas šio sprendimo 108 ir 109 punktuose, yra tinkamai motyvuoti, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 101 punkte primintą jurisprudenciją.

103 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad ginčijamų sprendimų pirmoje pastraipoje primenama, jog Deputatų Rūmai priėmė Sprendimą Nr. 14/2018, kuriame numatyta nuo 2019 m. sausio 1 d. sumažinti pensijų, susijusių su kadencijos metais iki 2011 m. gruodžio 31 d., dydį.

104 Ginčijamų sprendimų antroje pastraipoje daroma nuoroda į 75 straipsnį, taip pat ir į III priedo 2 straipsnio 1 dalį, kurioje numatyta, kad laikinos senatvės pensijos dydis ir sąlygos turi atitikti valstybės narės, kurioje narys buvo išrinktas, parlamento žemųjų rūmų narių senatvės pensijos dydį ir sąlygas. Taigi ginčijamuose sprendimuose aiškiai nurodytas jų teisinis pagrindas.

105 Ginčijamų sprendimų trečioje pastraipoje patikslinama, kad, atsižvelgiant į Sprendimo Nr. 14/2018 ir šio sprendimo 104 punkte nurodytų nuostatų priėmimą, ieškovų pensijų dydis turi būti atitinkamai pakoreguotas, kad atitiktų Deputatų Rūmų jų nariams mokamų pensijų dydį. Šiuo klausimu ginčijamuose sprendimuose daroma nuoroda į Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovo raštą, pridėtą prie ieškovų 2019 m. vasario mėn. pensijų lapelių, kuriame jis pranešė, kad informuos ieškovus apie naują jų pensijos dydžio nustatymą ir pradės galimo išmokų skirtumo, susidarysiančio per ateinančius dvylika mėnesių, susigrąžinimo procedūrą.

106 Ketvirtoje ir penktoje ginčijamų sprendimų pastraipose ieškovai informuojami, kad jų pensijos dydis nuo 2019 m. balandžio mėn. bus apskaičiuojamas pagal prie šių sprendimų pridėtus naujų pensijų dydžių nustatymo projektus. Be to, nurodytos už 2019 m. sausio–kovo mėn. neteisėtai gautos sumos ir patikslinta, kaip Parlamentas ketina jas susigrąžinti.

107 Galiausiai ginčijamų sprendimų šeštoje–aštuntoje pastraipose ieškovai informuojami apie galimybę pateikti savo pastabas per 30 dienų terminą. Taip pat nurodyta, kad, nepateikus tokių pastabų per minėtą terminą, ginčijami sprendimai taps galutiniai ir tokiu atveju dėl jų gali būti pareikštas ieškinys Bendrajame Teisme pagal SESV 263 straipsnį. Galiausiai jose paminėta galimybė pateikti rašytinį skundą Parlamento Generaliniam sekretoriui pagal Įgyvendinimo taisyklių 72 straipsnio 1 dalį.

108 Dėl konkrečiai L. A. Florio (byla T-465/19) Bendrasis Teismas pažymi, kad galutiniame sprendime tik nurodoma, kad, pirma, Parlamentas neturi kompetencijos ginčyti Sprendimo Nr. 14/2018 galiojimo, antra, Teisės tarnybos nuomonė yra dokumentas, su kuriuo visuomenė gali susipažinti šios institucijos interneto svetainėje, ir, trečia, 2019 m. gegužės 14 d. L. A. Florio pateiktose pastabose nėra duomenų, galinčių pagrįsti sprendimo projekte išreikštos pozicijos peržiūrą. Taigi patikslinama, kad dėl šios priežasties jo senatvės pensijos dydis ir su tuo susijęs grąžinimo planas, perskaičiuoti ir nurodyti šio sprendimo projekto priede, tapo galutiniai pranešimo apie galutinį sprendimą dieną. Galiausiai galutiniame sprendime paminėta galimybė pareikšti ieškinį dėl jo panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį, taip pat primenama galimybė pateikti skundą Europos ombudsmenui pagal SESV 228 straipsnį, jei L. A. Florio mano, kad dėl jo buvo priimtas netinkamo administravimo aktas, be to, sprendime pažymima, kad pagal Įgyvendinimo taisyklių 72 straipsnio 1 dalį Parlamento Generaliniam sekretoriui gali būti pateiktas rašytinis skundas.

109 Nors tiesa, kad galutinis sprendimas yra nepakankamai pagrįstas, tačiau pareigos motyvuoti laikymosi nagrinėjimas negali apsiriboti vien šiuo dokumentu. Remiantis šio sprendimo 101 punkte priminta jurisprudencija, atliekant šį nagrinėjimą taip pat reikia atsižvelgti į faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis buvo priimtas galutinis sprendimas. Tai juo labiau svarbu dėl to, kad, pirma, galutiniame sprendime aiškiai daroma nuoroda į sprendimo projektą ir, antra, L. A. Florio savo ieškinyje nedarydamas skirtumo nurodo šį sprendimo projektą ir galutinį sprendimą. Taigi, kiek tai susiję su L. A. Florio (byla T-465/19), taip pat reikia atsižvelgti į šio sprendimo 103–107 punktuose aprašytas aplinkybes.

110 Žinoma, kaip teigia ieškovai, priežastys, dėl kurių Parlamentas nusprendė, kad Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklės taip pat taikomos jiems, iš tikrųjų nurodytos tik Teisės tarnybos nuomonėje. Šios nuomonės 9–14 ir 16 punktuose Parlamentas iš esmės paaiškina, kad III priedas nesukuria savarankiškos pensijų sistemos, nes ši institucija, remdamasi pensijų atitikties taisykle, privalo taikyti Sprendimo Nr. 14/2018 taisykles.

111 Be to, ieškovai teisingai tvirtina, kad Teisės tarnybos nuomonė nėra nei paminėta, nei pridėta prie ginčijamų sprendimų ar, kiek tai susiję su L. A. Florio (byla T-465/19), prie sprendimo projekto.

112 Vis dėlto šios dvi ieškovų išvados neįrodo, kad Parlamentas pažeidė SESV 296 straipsnyje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte numatytą pareigą motyvuoti.

113 Pareiga motyvuoti nereikalauja nurodyti visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, juo labiau kai ginčijami sprendimai priimami, kaip šiuo atveju, jų adresatui žinomomis aplinkybėmis.

114 Šiuo klausimu patys ieškovai pripažįsta, kad Teisės tarnybos nuomonė buvo paminėta Parlamento Finansų GD „Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių“ skyriaus vadovo rašte, pridėtame prie 2019 m. vasario mėn. pensijų lapelių. Pirma, visi ieškovai buvo minėto rašto adresatai ir, antra, ginčijamuose sprendimuose arba, kiek tai susiję su L. A. Florio (byla T-465/19), sprendimo projekte aiškiai daroma nuoroda į šį raštą.

115 Ieškovai galėjo prašyti leisti susipažinti su Teisės tarnybos nuomone. Be to, galutiniame sprendime buvo tiesioginė nuoroda į Parlamento interneto puslapį, kuriame ši nuomonė buvo prieinama visuomenei. Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad visi ieškovai minėtą nuomonę pridėjo prie ieškinio kaip priedą.

116 Iš šių aplinkybių darytina išvada, kad ieškovai galėjo nevaržomai susipažinti su Teisės tarnybos nuomonės turiniu prieš pareikšdami ieškinius. Taip jie turėjo galimybę pasidomėti jos turiniu, kad geriau suprastų ginčijamus sprendimus.

117 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Parlamentas aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstė priežastis, paskatinusias jį taikyti Sprendimo Nr. 14/2018 taisykles ir priimti ginčijamus sprendimus. Be to, ieškovai galėjo ginti savo teises Bendrajame Teisme, kaip tai matyti, be kita ko, iš jų šiuose ieškiniuose išdėstytų faktinių ir teisinių argumentų turinio. Taigi reikia pripažinti, kad ginčijami sprendimai yra pakankamai teisiškai motyvuoti.

118 Galiausiai reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo klausimo dėl motyvų pagrįstumo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Iš tikrųjų sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis grindžiamas. Šis motyvavimas gali būti pakankamas taip pat išdėsčius klaidingus motyvus (žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Korwin-Mikke / Parlamentas*, T-352/17, EU:T:2018:319, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi argumentai, kuriais siekiama ginčyti akto pagrįstumą, nagrinėjant pagrindą, susijusį su motyvavimo nebuvimu ar stoka, yra nereikšmingi (žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *ZQ / Komisija*, T-647/18, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:884, 120 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

119 Taigi ieškovų argumentas, kad prieš priimant ginčijamus sprendimus nebuvo atlikta nei išsami vidinė analizė, nei Parlamento biuro ar kvestorių vertinimas, neturi reikšmės, nes jis nesusijęs su ginčijamų sprendimų motyvais. Bet kuriuo atveju, nagrinėjant pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, šis argumentas buvo pripažintas nepagrįstu.

120 Taip pat negalima pritarti ieškovų argumentams, kad Parlamentas, pirma, pateisino Sprendimo Nr. 14/2018 taikymą jiems, klaidingai remdamasis 75 straipsniu, antra, atsižvelgdamas į Teisės tarnybos nuomonę pripažino neturintis kompetencijos vykdyti Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo

kontrolės ir, trečia, turėjo patikrinti, nors to nepadarė, ar tariamai automatiškas ir atgaline data galiojęs Sprendimo Nr. 14/2018 taikymas ieškovams atitiko Sąjungos teisę ir, be kita ko, Chartijos nuostatas. Iš tiesų tokie argumentai nesusiję su pareiga motyvuoti. Vis dėlto šių argumentų pagrįstumas bus išnagrinėtas toliau, vertinant kitus ieškinio pagrindus.

121 Todėl reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį, vadinasi, ir visą šį pagrindą.

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su tinkamo teisinio pagrindo nebuvimu ir klaidingu Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnio taikymu

122 Grįsdami antrąjį ieškinio pagrindą ieškovai iš esmės tvirtina, kad ginčijami sprendimai neturi tinkamo teisinio pagrindo. Iš tiesų III priedas nebėra taikomas. Be to, 75 straipsnis neleidžia Parlamentui pabloginti buvusių jo narių padėties. Atvirkščiai, pastarąja nuostata siekiama apsaugoti tokių buvusių Parlamento narių įgytas teises. Todėl, jų nuomone, ginčijami sprendimai yra klaidingai grindžiami III priedu ir minėtu 75 straipsniu.

123 Bet kuriuo atveju ieškovai teigia, kad Parlamentas padarė šiurkščią klaidą, taikydamas 75 straipsnį. Iš tiesų ši nuostata draudė Parlamentui sumažinti buvusių jo narių pensijų dydį. Be to, III priede numatyta nuoroda į nacionalinę teisę galėjo būti taikoma tik tada, kai buvęs Parlamento narys nuspręsdavo prisijungti prie šiame priede nustatytos pensijų sistemos, o ne vėliau, siekiant pakeisti šių pensijų apskaičiavimo taisykles. Galiausiai pagal analogiją reikia atsižvelgti į Parlamento narių statuto 29 straipsnį, pagal kurį valstybių narių teisės normos, nukrypstančios nuo šio statuto nuostatų senatvės pensijų srityje, apribojamos ne ilgesniu nei dviejų Parlamento kadencijų laikotarpiu.

124 Galiausiai, atsakydami į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, ieškovai nurodė, kad jie pateiks III priedo 2 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, jei ši turėtų būti aiškinama taip, kad Parlamentas gali ginčyti galutinai įgytas teises. Iš tiesų, ieškovų teigimu, tokia galimybė prieštarautų Parlamento narių statuto 28 straipsniui.

125 Parlamentas prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

126 Pirmiausia Bendrasis Teismas pažymi, kad pagal Įgyvendinimo taisyklių 74 straipsnį IKIM taisyklės nustojo galioti Parlamento narių statuto įsigaliojimo dieną, t. y. 2009 m. liepos 14 d. Tačiau, nukrypstant nuo šios taisyklės, Įgyvendinimo taisyklių 74 straipsnis, siejamas su jų 75 straipsniu, pereinamuoju laikotarpiu palieka galioti, be kita ko, pensijų atitikties taisyklę, numatytą III priede. Todėl reikia konstatuoti, kad šio priedo nuostatos nebuvo panaikintos ir šioje byloje ieškovams vis dar yra taikomos.

127 Šios išvados nepaneigia ieškovų argumentas, grindžiamas Parlamento narių statuto 29 straipsnio taikymu pagal analogiją. Iš tiesų Parlamento narių statuto 29 straipsnyje numatyta, kad valstybių narių priimtos teisės normos, nukrypstančios nuo šio statuto nuostatų, visų pirma senatvės pensijos srityje, taikomos pereinamuoju laikotarpiu, kuris negali viršyti dviejų Parlamento kadencijų trukmės. Tačiau iš šio straipsnio, skirto valstybių narių teisės normoms, negalima daryti išvados, kad Parlamentas taip pat privalo apriboti bet kokį nukrypimą nuo šio statuto nuostatų senatvės pensijų srityje ilgiausiai dviejų Parlamento kadencijų laikotarpiui. Net darant prielaidą, kad Parlamento narių statuto 29 straipsnyje numatytas apribojimas laiko atžvilgiu galėtų būti taikomas 74 ir 75 straipsniams, tai bet kuriuo atveju negalėtų nei panaikinti šių dviejų straipsnių, nei lemti ginčijamų sprendimų panaikinimo. Iš tiesų nuo Įgyvendinimo taisyklių įsigaliojimo iki ginčijamų sprendimų priėmimo dienos nepraėjo laikotarpis, lygus dviem Parlamento kadencijoms, arba dešimčiai metų. Įgyvendinimo taisyklės įsigaliojo 2009 m. liepos 14 d., o ginčijami sprendimai buvo priimti 2019 m. balandžio 11 d. ir, kiek tai susiję su L. A. Florio (byla T-465/19), 2019 m. birželio 11 d. Taigi, net jei Parlamento narių statuto 29 straipsnyje numatytas apribojimas laiko atžvilgiu pagal analogiją galėtų būti taikomas 74 ir 75 straipsniams, šis taikymas bet kuriuo atveju neturėtų reikšmės šioje byloje.

128 Pateikęs šiuos patikslinimus Bendrasis Teismas mano, kad prieš nagrinėjant kitus ieškovų argumentus tikslinga išsiaiškinti 75 straipsnio taikymo sritį.

a) Dėl Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnio taikymo srities

129 Bendrasis Teismas pažymi, kad 75 straipsnį sudaro dvi dalys. Nors 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 2 dalis susijusios su buvusių Parlamento narių teisėmis į senatvės pensiją, jų taikymo sritys susijusios atitinkamai su buvusių Parlamento narių, kurie pradėjo gauti pensiją iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo, t. y. 2009 m. liepos 14 d., padėtimi ir buvusių Parlamento narių, kurie pradėjo ją gauti po šios datos, padėtimi.

130 Pirma, 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa taikoma buvusiems Parlamento nariams, kurie pradėjo gauti senatvės pensiją iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo. Remiantis šios nuostatos formuluote, tokiems buvusiems Parlamento nariams po šios datos ir toliau taikoma III priede nustatyta pensijų sistema. Todėl jų senatvės pensijos apskaičiavimas ir išmokėjimas grindžiami šio priedo taisyklėmis.

131 Antra, 75 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu užtikrinama, kad senatvės pensijos teisės, įgytos iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo dienos pagal III priedą, ir toliau išliktų. Vis dėlto, nors šios teisės į senatvės pensiją išlieka po Parlamento narių statuto įsigaliojimo, 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje patikslinama, kad faktiniam šios pensijos gavimui taikomos dvi sąlygos. Pirma, buvę Parlamento nariai turi atitikti šiuo tikslu atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose numatytas sąlygas. Antra, pagal III priedo 3 straipsnio 2 dalį buvę Parlamento nariai turi būti pateikę prašymą dėl pensijos išmokėjimo per šešis mėnesius nuo jų teisės atsiradimo. Todėl jų senatvės pensijos apskaičiavimas ir išmokėjimas šiuo atveju taip pat grindžiami III priedo taisyklėmis, tačiau faktinis teisės į šias senatvės pensijas gavimas priklauso nuo to, ar laikomasi 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nustatytų reikalavimų.

132 Taigi sisteminis 75 straipsnio aiškinimas neleidžia taikyti šios nuostatos 1 dalies pirmos pastraipos buvusiems Parlamento nariams, kurie pradėjo gauti senatvės pensiją po Parlamento narių statuto įsigaliojimo. Iš tiesų remiantis pačiu 75 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos tekstu, į jos taikymo sritį patenka tik buvę Parlamento nariai, kurie „iki“ Parlamento narių statuto įsigaliojimo jau gavo senatvės pensiją (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Costa / Parlamentas*, T-15/15 ir T-197/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:332, 42 punktą).

133 Tas pats sisteminis aiškinimas nuosekliai neleidžia taikyti 75 straipsnio 2 dalies buvusiems Parlamento nariams, kurie pradėjo gauti senatvės pensiją iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo. Iš tiesų šie buvę Parlamento nariai negali patekti į 75 straipsnio 2 dalies taikymo sritį, nebent būtų laikoma, kad dviejose šio straipsnio dalyse įtvirtintos panašios ir sutampančios taisyklės. Be to, būtų nelogiška dar kartą reikalauti šių buvusių Parlamento narių, remiantis 75 straipsnio 2 dalies antru sakiniu pateikti prašymą išmokėti senatvės pensiją per šešis mėnesius nuo jų teisės atsiradimo, nors šis formalumas turėjo būti būtinai įvykdytas iki 2009 m. liepos 14 d., nes jie gaudavo tokią pensiją dar iki šios datos.

134 Todėl reikia išnagrinėti ieškovų argumentus atskiriant tuos ieškovus, kurie pradėjo gauti senatvės pensiją iki 2009 m. liepos 14 d., ir tuos, kurie ją gavo po šios datos. Be to, kadangi šalys sutaria dėl to, kad nagrinėjama teisė į našlių pensiją yra nuo mirusio buvusio Parlamento nario teisės į senatvės pensiją priklausanti ir iš jos kylanti teisė, siekiant nustatyti, kuri 75 straipsnio dalis taikoma, reikia atsižvelgti į tą dieną, nuo kurios šis buvęs Parlamento narys pradėjo gauti senatvės pensiją pagal III priedą.

b) Dėl ieškovų, kuriems taikoma Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, padėties

135 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa taikoma ieškovams, kurie pradėjo gauti senatvės pensiją iki 2009 m. liepos 14 d., taigi neįtraukiami ieškovai bylose T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 ir T-465/19. 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa taip pat taikoma visoms ieškovėms, gaunančioms našlių pensiją, t. y. ieškovėms bylose T-397/19, T-409/19, T-414/19, T-426/19 ir T-427/19. Iš tiesų visi jų mirę sutuoktiniai senatvės pensiją pradėjo gauti iki 2009 m. liepos 14 d.

136 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 75 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, jog „senatvės pensij[os], skirtos vadovaujantis IKIM taisyklių III pried[u], ir toliau mokamos remiantis [šiuo] pried[u] asmenims, kurie gaudavo šias pensijas iki Statuto įsigaliojimo dienos.“

137 Be to, III priedo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta pensijų atitikties taisyklė, kuri yra pagrindinis šiose bylose nagrinėjamas klausimas, ir ji suformuluota taip:

„Laikinos senatvės pensijos dydis ir sąlygos atitinka valstybės narės, kurioje narys buvo išrinktas, parlamento žemųjų rūmų nario senatvės pensijos dydį ir sąlygas.“

138 Imperatyvi šios nuostatos formuluotė – „[l]aikinos pensijos dydis ir sąlygos atitinka“ – nepalieka Parlamentui jokios veiksmų laisvės dėl savarankiško apskaičiavimo būdo. Su sąlyga, kad laikomasi viršesnės Sąjungos teisės nuostatų, įskaitant bendruosius teisės principus ir Chartiją, Parlamentas privalo nustatyti buvusio Europos Parlamento nario, patenkančio į III priedo taikymo sritį, senatvės pensijos dydį ir sąlygas, remdamasis dydžiu ir sąlygomis, nustatytais taikytinuose nacionalinės teisės aktuose, t. y. šiuo atveju pagal Sprendime Nr. 14/2018 apibrėžtas taisykles. Bendrasis Teismas konstatuoja, kad šalys dėl tokio aiškinimo sutaria.

139 Be to, tiesioginės nuosakos esamojo laiko vartojimas „atitinka“ reiškia, kad ši pareiga taikyti tas pačias taisykles, susijusias su dydžiu ir sąlygomis, kaip ir nustatytosios atitinkamos valstybės narės teisėje, apima ne tik buvusių Parlamento narių ankstesnę padėtį, t. y. prieš priimant Parlamento narių statutą, bet galioja ir toliau, kol mokamos senatvės pensijos.

140 Šį dvigubą aiškinimą patvirtina 75 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, kurioje aiškiai nurodyta, kad senatvės pensijos „ir toliau mokamos“ pagal III priedą. Taip pat šiuo atveju imperatyvios formuluotės ir esamojo laiko vartojimas patvirtina, pirma, III priedo 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų taisyklių nuolatinį pobūdį net ir įsigaliojus Parlamento narių statutui ir, antra, tai, kad taikydamas jas Parlamentas neturi veiksmų laisvės.

141 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad kartu aiškinamose 75 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje ir III priedo 2 straipsnio 1 dalyje aiškiai reikalaujama, kad Parlamentas bet kuriuo metu taikytų tas pačias taisykles, susijusias su pensijų dydžiu ir sąlygomis, kokios yra nustatytos atitinkamos valstybės narės teisės aktuose. Kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 138 punkte, Parlamentas gali nesilaikyti šios pareigos tik tuo atveju, jei, atsižvelgiant į teisės normų hierarchijos principą, įgyvendinus šias taisykles būtų pažeista viršesnė Sąjungos teisės norma.

142 Be to, net jei šių taisyklių taikymas, kaip šiuo atveju, reiškia pensijų dydžio sumažinimą, tai negali būti laikoma jų gavėjų įgytų teisių į senatvės pensiją pažeidimu.

143 Iš tiesų iš kartu aiškinamų 75 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir III priedo matyti, kad įgytos teisės į senatvės pensiją, kylančios dėl buvusių Parlamento narių sumokėtų įmokų, yra tik šių senatvės pensijų apskaičiavimo pagrindas. Kita vertus, jokia 75 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos ir III priedo nuostata neužtikrina šių pensijų dydžio nekintamumo. Minėtame 75 straipsnyje nurodytos įgytos teisės į pensiją neturi būti painiojamos su tariama teise gauti fiksuoto dydžio pensiją.

144 Įgyvendinimo taisyklių 7 konstatuojamoji dalis, kuria remiasi ieškovai, nepaneigia tokio pensijų atitikties taisyklės aiškinimo. Iš tiesų šioje konstatuojamojoje dalyje tik patikslinama, kad iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo įgytos teisės į pensiją užtikrinamos ir po šios datos. Tačiau šioje konstatuojamojoje dalyje nenurodyta, kad minėtų pensijų dydis negali būti peržiūrėtas – padidintas ar sumažintas. Taigi ši konstatuojamoji dalis tik patvirtina 75 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos, siejamos su III priedo 2 straipsnio 1 dalimi, esmę.

145 Šio aiškinimo nepaneigia ir 75 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys. Žinoma, šioje nuostatoje numatyta, kad „[i]šlieka teisės į senatvės pensiją, pagal minėtąjį III priedą įgytos iki Statuto įsigaliojimo dienos“. Vis dėlto, kaip ir Įgyvendinimo taisyklių 7 konstatuojamojoje dalyje, minėto 75 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje nenurodyta, kad senatvės pensijų dydis negali būti keičiamas jų gavėjų naudai ar nenaudai. Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 132 ir 133 punktų, sisteminis šio 75 straipsnio aiškinimas bet kuriuo atveju reiškia, kad jo 2 dalis netaikoma buvusiems Parlamento nariams, kaip antai šio sprendimo 135 punkte nurodytiems ieškovams, kurie senatvės pensiją pradėjo gauti iki 2009 m. liepos 14 d.

146 Toks aiškinimas, priešingai, nei teigia ieškovai šio sprendimo 124 punkte nurodytame neteisėtumu grindžiamame prieštaravime, taip pat nepažeidžia Parlamento narių statuto 28 straipsnio. Iš tiesų, kaip teisingai pažymėjo Parlamentas, pakanka konstatuoti, kad Parlamento narių statuto 28 straipsnis taikomas, remiantis jo paties tekstu, tik teisėms į pensiją, kurias Parlamento nariai įgijo „pagal valstybių narių teisės aktus“. Nagrinėjamu atveju ieškovų senatvės pensijos buvo įgytos ne pagal valstybės narės teisės aktą, o pagal III priedo nuostatas. Be to, patys ieškovai savo rašytinėse pastabose pripažįsta, kad jų pensijas moka ne Italijos Respublika, o Parlamentas. Taigi Parlamento narių statuto 28 straipsnis netaikomas ieškovų pensijoms, nes jie priklauso Europos Sąjungos pensijų sistemai, o ne nacionalinei pensijų sistemai. Jų neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas.

147 Galiausiai Bendrasis Teismas konstatuoja, kad pagal III priedo 2 straipsnio 1 dalį mokamų pensijų dydžio nekintamumo nebuvimas patvirtintas praktiškai. Iš tiesų, atsakydamas į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus, Parlamentas nurodė, pateikdamas patvirtinamuosius įrodymus, kad prieš priimant Sprendimą Nr. 14/2018 maždaug dešimties buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų Italijoje, senatvės pensijų dydis jau buvo sumažintas, atsižvelgiant į Deputatų Rūmų valdybos sprendimą Nr. 210/2017. Kita vertus, Parlamentas nurodė, taip pat pateikdamas patvirtinamuosius įrodymus, kad kai kurių buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų Italijoje, senatvės pensijų dydis 2002–2005 m. padidėjo, remiantis padidintu Parlamento narių išmokų dydžiu pagal Deputatų Rūmų valdybos sprendimą.

c) Dėl ieškovų, kuriems taikoma Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnio 2 dalis, padėties

148 Atsižvelgiant šio sprendimo 129–134 punktuose išdėstytas aplinkybes, 75 straipsnio 2 dalis taikoma tik ieškovams bylose T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 ir T-465/19.

149 Šiuo klausimu primintina, kad 75 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Išlieka teisės į pensiją, pagal minėtąjį III priedą įgytos iki statuto įsigaliojimo dienos. Asmenys, įgiję teises pagal šią pensijų sistemą, gauna pensiją, apskaičiuojamą atsižvelgiant į jų teises, įgytas pagal minėtąjį III priedą, kai jie atitinka atitinkamos valstybės narės teisės aktuose šiuo klausimu numatytas sąlygas ir kai pateikia minėtojo III priedo 3 straipsnio 2 dalyje numatytą prašymą.“

150 75 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys negali būti aiškinamas kaip užtikrinantis atitinkamų buvusių Europos Parlamento narių pensijos dydžio nekintamumą. Iš tiesų šioje 75 straipsnio 2 dalyje nėra įtvirtinta įgyta teisė į galutinio ir nekeičiamo dydžio senatvės pensiją.

151 Nurodęs, kad „[i]šlieka teisės į senatvės pensiją, pagal minėtąjį III priedą įgytos iki Statuto įsigaliojimo dienos“, Parlamentas tik patvirtino, kad visos teisės į pensiją, įgytos remiantis iki 2009 m. liepos 14 d. sumokėtomis įmokomis, buvo išsaugotos po šios datos. Iš šio sprendimo 142–144, 146 ir 147 punktų matyti, kad šios įgytos teisės yra tik pensijos dydžio apskaičiavimo pagrindas. Tačiau sąvoka „įgytos teisės“ negali būti suprantama kaip reiškianti galutinį ir nekintamą rezultatą apskaičiuojant šių pensijų dydį.

152 Be to, ši sąvoka taip pat leidžia atskirti atitinkamas Įgyvendinimo taisyklių 49 straipsnio ir 75 straipsnio 2 dalies taikymo sritis, kiek tai susiję su buvusiais Parlamento nariais, kurie 2009 m. liepos 14 d. dar nebuvo pradėję gauti savo senatvės pensijos.

153 Iš tiesų, kaip teisingai aiškina ieškovai ir Parlamentas, įsigaliojus Parlamento narių statutui įgytos teisės į senatvės pensiją išimtinai patenka į Įgyvendinimo taisyklių 49 straipsnio taikymo sritį. Iki tos dienos įgytas teises į senatvės pensiją reglamentuoja išimtinai 75 straipsnio 2 dalis ir III priedas. Taigi, nuo 2009 m. liepos 14 d. nebegalima įgyti teisių į pensiją remiantis šiomis nuostatomis. Tai lemia dvi viena po kitos einančias pensijų sistemas, kurios apima dviejų rūšių teises į pensiją: teises į senatvės pensiją, įgytas iki 2009 m. liepos 14 d., remiantis 75 straipsniu ir III priedu, ir teises į senatvės pensiją, įgytas nuo 2009 m. liepos 14 d., remiantis Įgyvendinimo taisyklių 49 straipsniu. Šiuo klausimu šalys neginčija, kad buvę Parlamento nariai, kuriems taikoma šių pensijų sistemų sutaptis, gauna dvi atskiras pensijas ir kad tik tos senatvės pensijos, kurią reglamentuoja 75 straipsnio 2 dalis ir III priedas, dydis yra sumažintas.

154 Patikslinus, kad teisės į senatvės pensiją, įgytos iki Pareigūnų tarnybos nuostatų įsigaliojimo dienos, lieka galioti ir po šios datos, 75 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje netiesiogiai, bet laikantis Įgyvendinimo taisyklių 49 straipsnio nurodoma, kad ši garantija negali būti susijusi su naujomis, po šios datos įgytomis teisėmis į pensiją, nes būtent toks įgijimas tapo teisiškai nebeįmanomas. Tačiau dėl visų pirmiau išdėstytų priežasčių 75 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio negalima aiškinti kaip patvirtinančio nekintamą senatvės pensijų dydžio pobūdį.

155 Taip pat reikia pažymėti, kad 75 straipsnio 2 dalies antro sakinio pirmoje dalyje nurodyta, jog senatvės pensijos dydis apskaičiuojamas vadovaujantis III priede nustatytomis taisyklėmis. Be to, šio sakinio antroje dalyje reikalaujama, kad būtų tenkinami du reikalavimai, t. y. reikia atitikti atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas, taikomas pensijos skyrimo srityje, ir pateikti prašymą mokėti šią pensiją.

156 Bendrasis Teismas pažymi, kad 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje aiškiai atskiriamos „įgytos teisės į pensiją“ ir „pensijos“. Pirma, akivaizdu, kad būdvardis „įgytos“ nesusijęs su žodžiu „pensijos“, o tai patvirtina, kad nėra neįmanoma peržiūrėti jų dydžio. Antra, šios pensijos, žinoma, nustatomos remiantis minėtomis „įgytomis teisėmis į senatvės pensiją“, tačiau tai padaroma „pagal“ III priede nustatytas apskaičiavimo taisykles. Šiuo klausimu minėto 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje daroma nuoroda į III priedą, taigi – netiesiogiai – į šio priedo 2 straipsnio 1 dalį. Todėl reikėtų atsižvelgti į šio sprendimo 138–141 punktuose išdėstytus argumentus, pagal kuriuos Parlamentas privalo taikyti atitinkamos valstybės narės teisės aktuose nustatytas taisykles, susijusias su pensijų dydžiu ir sąlygomis, su sąlyga, kad laikomasi viršesnių Sąjungos teisės normų.

157 Dėl dviejų papildomų reikalavimų, nurodytų 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje, pakanka konstatuoti, kad, kaip teigia ieškovai, jais nesiekiama nustatyti sąlygos, kad būtų suteikta tariama jų „įgytų teisių“ apsauga, t. y. kad pensijų dydis negalėtų būti peržiūrėtas, tačiau jie lemia faktinį šių pensijų gavimą. Iš tiesų buvęs Parlamento narys galės reikalauti savo pensijos išmokos tik tuo atveju, jei jis tenkina atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktuose numatytas sąlygas ir, be to, pateikė III priedo 3 straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą mokėti pensiją. Taigi šie reikalavimai nesusiję su jokia senatvės pensijų dydžio nekintamumo garantija.

158 Galiausiai Bendrasis Teismas konstatuoja, kad III priede nustatyta pareiga taikyti atitinkamos valstybės narės teisės aktuose nustatytas taisykles, susijusias su senatvės pensijų dydžiu ir sąlygomis, tenka tik Parlamentui. Tačiau pareiga laikytis šio sprendimo 157 punkte nurodytų dviejų reikalavimų tenka tik minėtų pensijų gavėjams.

d) Išvada

159 Šiuo atveju Parlamentas nepakeitė nei 75 straipsnio, nei III priedo 2 straipsnio 1 dalies. Šios nuostatos liko nepakitusios. Be to, Parlamentas neginčijo teisių į senatvės pensiją, kurias ieškovai įgijo iki 2009 m. liepos 14 d.

160 Konkrečiai kalbant, vadovaudamasis 75 straipsniu ir III priedo 2 straipsnio 1 dalimi, Parlamentas tik pakoregavo ieškovų senatvės ar našlių pensijų dydį ir mokėjimo tvarką, siekdamas atsižvelgti į Sprendime Nr. 14/2018 nustatytas naujas apskaičiavimo taisykles. Taigi pagal naujus Sprendimo Nr. 14/2018 reikalavimus buvo pakeistos tik šių senatvės ar našlių pensijų dydžio apskaičiavimo taisyklės. Be to, ieškovai neteigė, kad Parlamentas neteisingai taikė Sprendimo Nr. 14/2018 taisykles.

161 Palygindamas Bendrasis Teismas konstatuoja, kad galimybė peržiūrėti pensijų dydį jau buvo pripažinta jurisprudencijoje, Sąjungos viešosios tarnybos ginčų kontekste. Remiantis ja, reikia aiškiai atskirti teisės į pensiją nustatymą ir iš jo kylantį išmokų mokėjimą. Taigi pagal jurisprudenciją teisės, įgytos nustatant pensiją, nepažeidžiamos, jei faktiškai sumokėtos sumos pasikeitė dėl įstatymų ar kitų teisės aktų pokyčių, kurie nepažeidžia pačios teisės į pensiją (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Campoli / Komisija*, T-135/05, EU:T:2006:366, 79 ir 80 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

162 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Parlamentas įvykdė jam pagal 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį tenkančią pareigą, remdamasis Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklėmis ir dėl to priimdamas ginčijamus sprendimus. Klausimas, ar Parlamentas, vadovaudamasis Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklėmis, pažeidžia kitas Sąjungos teisės normas, viršesnes nei 75 straipsnis ar III priedas, bus nagrinėjamas kartu su ketvirtuoju pagrindu.

163 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad priimdamas ginčijamus sprendimus Parlamentas galėjo teisėtai remtis 75 straipsniu ir III priedo taisyklėmis, nepažeisdamas jų nuostatų.

164 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės klaida kvalifikuojant Sprendimą Nr. 14/2018 ir klaidingu Įgyvendinimo taisyklių 75 straipsnio 2 dalyje numatytos „įstatymo išlygos“ taikymu

165 Grįsdami šį trečiąjį ieškinio pagrindą ieškovai tvirtina, kad 75 straipsnio 2 dalyje daroma nuoroda tik į nacionalinės teisės aktus, priimtus „įstatymo“ forma. Šia teisės aktų leidėjui skirta sritimi siekiama apsaugoti teisėkūros funkciją dar prieš apsaugant atskirus Parlamento narius. Tačiau Sprendimas Nr. 14/2018 yra tik paprastas Deputatų Rūmų vidinis sprendimas, neturintis įstatymo galios. Todėl

Sprendimas Nr. 14/2018 taikomas tik tiems asmenims, dėl kurių Deputatų Rūmai įgyvendina savo reglamentavimo kompetenciją, t. y. jų darbuotojams ir šių rūmų nariams, einantiems pareigas iki jų kadencijos pabaigos.

166 Ieškovai taip pat teigia, kad 75 straipsnio 2 dalyje daroma nuoroda į „nacionalinės teisės aktus“ susijusi tik su atitinkamos valstybės narės nustatytomis sąlygomis, kad buvęs Europos Parlamento narys įgytų teisę į senatvės pensiją. Tačiau, ieškovų teigimu, ši nuoroda negali leisti Parlamentui pakeisti šių senatvės pensijų apskaičiavimo būdų.

167 Galiausiai ginčijami sprendimai pažeidžia Chartijos 17 straipsnį ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) pirmojo papildomo protokolo 1 straipsnį. Iš tiesų šios nuostatos užtikrina, kad iš niekieno negali būti atimta jo nuosavybė, išskyrus „įstatymo“ numatytas sąlygas.

168 Parlamentas prašo atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

169 Pirmiausia dėl ieškovų kaltinimo, kad Parlamentas pažeidė jų teisę į nuosavybę, nes jų pensijos dydžio sumažinimas nebuvo numatytas „įstatyme“, reikia konstatuoti, kad šis argumentas sutampa su argumentais, pateiktais ketvirtajame ieškinio pagrinde. Todėl daroma nuoroda į šį pagrindą.

170 Toliau reikia atmesti šį trečiąjį ieškinio pagrindą kaip netinkamą, kiek jis susijęs su šio sprendimo 135 punkte nurodytais ieškovais. Iš tiesų, kaip buvo nurodyta nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, būtent šio sprendimo 135 punkte, šie ieškovai patenka ne į 75 straipsnio 2 dalies, o į 75 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos taikymo sritį, nes jie pradėjo gauti pensiją iki Parlamento narių statuto įsigaliojimo. Todėl galimas Parlamento padarytas 75 straipsnio 2 dalies pažeidimas bet kuriuo atveju negali lemti ginčijamų sprendimų, susijusių su minėtais ieškovais, panaikinimo.

171 Taigi šis trečiasis ieškinio pagrindas nagrinėjamas tik, kiek tai susiję su šio sprendimo 148 punkte nurodytais ieškovais, t. y. ieškovais bylose T-390/19, T-393/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-411/19, T-413/19, T-417/19, T-425/19, T-430/19, T-436/19, T-441/19, T-442/19, T-444/19, T-445/19, T-452/19 ir T-465/19.

172 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje numatyta:

„Asmenys, įgiję teises pagal šią pensijų sistemą, gauna pensiją, apskaičiuojamą atsižvelgiant į jų teises, įgytas pagal minėtąjį III priedą, kai jie atitinka atitinkamos valstybės narės teisės aktuose šiuo klausimu numatytas sąlygas ir kai pateikia minėtojo III priedo 3 straipsnio 2 dalyje numatytą prašymą.“

173 Kaip pažymėta šio sprendimo 155–157 punktuose, 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje atskiriama, pirma, senatvės pensijų dydžio apskaičiavimo tvarka, kurią išimtinai reglamentuoja III priedo 2 straipsnio 1 dalis, ir, antra, reikalavimai, kuriuos reikia įvykdyti, siekiant faktiškai gauti minėtas pensijas, ir pagal kuriuos, be kita ko, turi būti įvykdytos „šiuo tikslu atitinkamos valstybės narės teisės aktuose numatytos sąlygos“. Be to, iš šio sprendimo 158 punkto matyti, kad pareiga laikytis minėtų reikalavimų tenka senatvės pensijos gavėjams, o ne Parlamentui.

174 Pirma, net darant prielaidą, kad 75 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje vartojama sąvoka „valstybės narės teisės aktai“ reiškia tik taikant teisėkūros procedūrą priimtus nacionalinės teisės aktus, šioje byloje bet kuriuo atveju neturi reikšmės tai, kad Sprendimas Nr. 14/2018 nėra „įstatymas“ pagal Italijos teisę. Iš tiesų, kaip pripažįsta patys ieškovai, Sprendimu Nr. 14/2018 nesiekiama pakeisti reikalavimų, lemiančių faktinį senatvės pensijos gavimą, pavyzdžiui, sulaukti teisės aktuose nustatyto amžiaus, nuo kurio buvusiam Parlamento nariui suteikiama teisė gauti senatvės pensiją, arba nevykdyti tam tikrų funkcijų, kurias Italijos teisės aktų leidėjas pripažino nesuderinamomis. Kaip nurodo patys ieškovai, ir

tai patvirtina pavadinimas „Naujas išmokų iki gyvos galvos ir dalies proporcingų išmokų iki gyvos galvos, taip pat našlių išmokų, <…> nustatymas“, Sprendimu Nr. 14/2018 paprasčiausiai buvo pakoreguota senatvės pensijų apskaičiavimo tvarka.

175 Antra, III priedo 2 straipsnio 1 dalyje, kurioje konkrečiai reglamentuojamas minėtų pensijų dydžio apskaičiavimas, darant nuorodą į atitinkamos valstybės narės teisės aktus, nenurodyta, kad šie nacionaliniai teisės aktai turi būti „įstatymo“ formos. Apskritai nė vienoje III priedo nuostatoje nėra nuorodos į atitinkamos valstybės narės „teisės aktus“.

176 Todėl šis pagrindas grindžiamas akivaizdžiai klaidingu 75 straipsnio 2 dalies aiškinimu, nes pagal šią nuostatą, kaip ir pagal 75 straipsnio 1 dalį, nereikalaujama, kad pensijų apskaičiavimo tvarka atitinkamos valstybės narės teisės sistemoje būtų nustatyta „įstatyme“. Taigi neturi reikšmės tai, kad Sprendimas Nr. 14/2018 nebuvo priimtas įstatymo forma.

177 Todėl trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su kelių bendrųjų Sąjungos teisės principų pažeidimu

178 Šį ketvirtąjį ieškinio pagrindą sudaro trys dalys. Pirma dalis susijusi su teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisės į nuosavybę principų pažeidimu. Antra dalis susijusi su proporcingumo principo pažeidimu. Trečia dalis susijusi su lygybės principo pažeidimu.

179 Visų pirma Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, kaip iš esmės teigia Parlamentas, pagal 75 straipsnį ir III priedą jis privalo apskaičiuoti ir prireikus atnaujinti pensijų, mokamų buvusiems Europos Parlamento nariams, išrinktiems Italijoje, kuriems taikomos šios nuostatos, dydį, atsižvelgdamas į Sprendimo Nr. 14/2018 pasekmes, kol galioja šis nacionalinis sprendimas, o taip yra šiuo atveju, nes Deputatų Rūmai to sprendimo nepanaikino ar neatšaukė, kaip jo nepanaikino ir *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba).

180 Įgyvendindamas 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį Parlamentas, kaip Sąjungos institucija, pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį vis dėlto privalo laikytis Chartijos nuostatų. Tai galioja, pirma, nepaisant aplinkybės, kad priimdami Sprendimą Nr. 14/2018 Deputatų Rūmai neįgyvendino Sąjungos teisės, todėl neprivalėjo laikytis Chartijos nuostatų, ir, antra, kaip Teisingumo Teismas yra pažymėjęs sutartinių santykių srityje (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *ADR Center / Komisija*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 86 punktas), net jei Italijos teisė neužtikrina tokių pačių garantijų, kokias suteikia Chartija ir bendrieji Sąjungos teisės principai.

181 Todėl, siekdamas nustatyti ieškovų pensijų dydį, Parlamentas galėjo netaikyti naujos buvusių Deputatų Rūmų narių pensijų apskaičiavimo tvarkos, numatytos Sprendime Nr. 14/2018, tik jei taikydamas Sprendimą Nr. 14/2018 Parlamentas būtų pažeidęs Chartiją arba bendruosius Sąjungos teisės principus (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Aranyosi ir Căldăraru*, C-404/15 ir C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 88 punktą; 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality (Teismų sistemos trūkumai)*, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 59, 73 ir 78 punktus ir 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Generalstaatsanwaltschaft (Kalinimo sąlygos Vengrijoje)*, C-220/18 PPU, EU:C:2018:589, 59 punktą).

182 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos nei tiesiogiai vertinti Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo, nei, be kita ko, jo atitikties Chartijai, šioje byloje jis, atsižvelgdamas į ieškovų argumentus, turi išnagrinėti tik tai, ar aplinkybė, kad Parlamentas taikė šiame nacionaliniame sprendime naujai numatytą apskaičiavimo tvarką, lėmė tai, kad ši institucija pažeidė Chartijos nuostatas ir bendruosius Sąjungos teisės principus, kaip tvirtina minėti ieškovai.

a) Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisinio saugumo, teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisės į nuosavybę principų pažeidimu

183 Pirmoje dalyje ieškovai teigia, kad ginčijami sprendimai pažeidžia jų įgytų teisių nekintamumą ir teisėtus lūkesčius, atsiradusius remiantis jų kadencijų metu galiojusiu teisiniu pagrindu. Konkrečiai kalbant, Parlamentas pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus, nuspręsdamas, kad Sprendimas Nr. 14/2018 automatiškai taikomas ieškovų pensijų sistemoms. Anot jų, priešingai, iš jurisprudencijos, visų pirma 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Purvis / Parlamentas* (T-439/09, EU:T:2011:600), matyti, kad priemonės, kuriomis nepalankiai pakeičiama teisių į pensiją sistema, negali daryti poveikio įgytoms teisėms. Be to, Parlamentas šias įgytas teises pakeitė atgaline data ir visiškai nenuspėjamai. Kadangi ieškovai savo teises į pensiją įgijo pagal IKIM taisykles, jie yra tretieji asmenys ir todėl nepatenka į Parlamento ir Deputatų Rūmų reglamentavimo kompetencijos sritį. Be to, kadangi pensijų sistema, kaip antai įtvirtinta III priede, lėmė savanorišką Parlamento narių pasirinkimą prie jos prisijungti, teisėtų lūkesčių apsaugos principas dėl teisių į pensiją pažeidimo, padaryto ginčijamais sprendimais, buvo pažeistas dar labiau.

184 Atsakydami į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą ieškovai taip pat pateikė 75 straipsnio ir III priedo 2 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, jei šios dvi nuostatos turi būti aiškinamos kaip leidžiančios Parlamentui, pažeidžiant teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus, priimti priemones, kurios daro poveikį galutinai įgytoms teisėms į pensiją atgaline data.

185 Be to, ieškovai teigia, kad ginčijamais sprendimais sumažinus jiems tenkančių pensijų dydį pažeidžiama jų teisė į nuosavybę, ir to šiuo atveju nepateisina joks bendrasis interesas, kurio Parlamentas net nepaminėjo. Be to, ginčijamuose sprendimuose neanalizuojama ieškovams tenkanti finansinė našta ir neįvertinami atitinkami interesai. Taigi ginčijami sprendimai pažeidžia Chartijos 17 straipsnį, nes numato ieškovų pensijų sistemų pakeitimą atgaline data, nors tai nepateisinama teisėtu tikslu.

186 Parlamentas prašo atmesti ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmą dalį kaip nepagrįstą.

1) Dėl argumento, susijusio su teisinio saugumo principo pažeidimu

187 Pagal teisinio saugumo principą, kuris yra bendrųjų Sąjungos teisės principų dalis, reikalaujama, kad teisės taisyklės būtų aiškios ir tikslios, juo siekiama užtikrinti Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų ir teisinių santykių numatymą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Purvis / Parlamentas*, T-439/09, EU:T:2011:600, 65 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

188 Reikia išnagrinėti ieškovų pateiktą neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ir nustatyti, ar, kaip jie teigia, pagal 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį Parlamentui leidžiama priimti priemones, atgaline data darančias poveikį galutinai įgytoms teisėms į pensiją, nors toks aiškinimas pažeistų teisinio saugumo principą.

189 Šį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti, nes jis grindžiamas klaidinga prielaida, kad Parlamentas turi teisę keisti įgytas teises į pensiją. Tačiau nei 75 straipsniu, nei III priedo 2 straipsnio 1 dalimi tokie įgaliojimai jam nesuteikiami. Priešingai, pagal šias nuostatas reikalauja paisyti šių įgytų teisių į senatvės pensiją.

190 Tačiau tai nereiškia, kad minėtų pensijų dydis buvo galutinai nustatytas prieš įsigaliojant Parlamento narių statutui ir kad jis yra nekintamas.

191 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 126–161 punktuose nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą pateiktų argumentų, reikia atskirti „įgytas teises į pensiją“ ir „pensijas“ nuo „pensijų dydžio“. Nors „teisės į pensiją“ yra galutinai įgyjamos ir negali būti pakeistos ir nors pensijos ir toliau yra mokamos, nedraudžiama pensijų dydį koreguoti – padidinti ar sumažinti. Priešingai, atsižvelgiant į 75 straipsnio

ir pensijų atitikties taisyklės nuostatas, Parlamentas privalo apskaičiuoti minėtų senatvės pensijų dydį, taikydamas tas pačias taisykles, susijusias su pensijų dydžiu ir sąlygomis, kaip ir nustatytosios atitinkamos valstybės narės teisės aktuose.

192 Taigi ieškovai neįrodė, kad 75 straipsnis ir III priedo 2 straipsnio 1 dalis pažeidžia teisinio saugumo principą. Todėl neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra nepagrįstas.

193 Toliau reikia patikrinti, ar pagal šias nuostatas priimant ginčijamus sprendimus buvo pažeistas teisinio saugumo principas.

194 Išnagrinėjus antrąjį ieškinio pagrindą matyti, kad 75 straipsnyje aiškiai ir tiksliai nustatyta, jog senatvės pensijos dydis apskaičiuojamas pagal III priedo 2 straipsnio 1 dalies, kurioje nustatyta pensijų atitikties taisyklė ir nurodyta, kad „[senatvės pensijų] dydis ir sąlygos atitinka“ pensijas, kurias šiuo atveju gauna Deputatų Rūmų nariai, reikalavimus.

195 Taigi šiose taisyklėse, kurios nebuvo pakeistos nuo Parlamento narių statuto įsigaliojimo, aiškiai numatytas senatvės pensijos dydžio peržiūrėjimas, t. y. padidinimas ar sumažinimas, siekiant atsižvelgti į reikšmingus atitinkamos valstybės narės teisės aktų pokyčius. Be to, reikia priminti, kad nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą buvo nuspręsta, jog ginčijamų sprendimų priėmimas atitiko 75 straipsnio ir III priedo 2 straipsnio 1 dalies nuostatas.

196 Akto taikymas atgaline data, nepažeidžiant teisinio saugumo principo, reiškia, kad pakankamai aiški nuoroda jo formuluotėje arba nurodant jo tikslus leidžia daryti išvadą, kad šis aktas galioja ne tik ateičiai (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Panasonic Italia ir kt.*, C-472/12, EU:C:2014:2082, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

197 Tiesa, kad ginčijami sprendimai buvo priimti 2019 m. balandžio 11 d., o, kiek tai susiję su L. A. Florio (byla T-465/19) – 2019 m. birželio 11 d. ir kad jie sukėlė pasekmių iki šių datų, t. y. nuo 2019 m. sausio 1 d. Tačiau vien šių aplinkybių nepakanka įrodyti, kad Parlamentas, nuo šios datos taikydamas naujus pensijų dydžius, pažeidė teisinio saugumo principą.

198 Tai, kad ieškovų pensijų dydžiai buvo pakeisti nuo 2019 m. sausio 1 d., paaiškina pagal III priedo 2 straipsnio 1 dalį Parlamentui tenkanti pareiga pensijoms taikyti tokias pačias sąlygas, kokios nustatytos atitinkamos valstybės narės teisės aktuose. Naujų pensijų apskaičiavimo taisyklių taikymo pradžios momento nustatymas neginčijamai yra šių „sąlygų“ dalis.

199 Šiuo klausimu iš Sprendimo Nr. 14/2018 1 straipsnio 1 dalies aiškiai matyti, kad „[nuo] 2019 m. sausio 1 d. [pensijų] dydžiai <…> apskaičiuojami pagal šiame sprendime numatytas naujas sąlygas“.

200 Todėl pagal III priedo 2 straipsnio 1 dalį ieškovai nuo 2019 m. sausio 1 d. nebeturėjo teisės reikalauti tokio pensijos dydžio, koks buvo apskaičiuotas iki šios datos. Priešingai, nuo 2019 m. sausio 1 d. turėjo būti mokėtinos tik tos pensijos, kurių dydis buvo pakoreguotas, laikantis Sprendime Nr. 14/2018 nustatytų taisyklių.

201 Žinoma, būtų buvę pageidautina, kad ginčijami sprendimai būtų priimti iki 2019 m. sausio 1 d., o ne po šios datos. Tačiau ši aplinkybė šiuo atveju neturi reikšmės. Pareiga nuo šios datos taikyti naujas apskaičiavimo taisykles ieškovų pensijoms kyla ne iš ginčijamų sprendimų, o iš III priedo 2 straipsnio 1 dalies. Šiuo klausimu ginčijamuose sprendimuose tik daromos tiesiogiai iš III priedo 2 straipsnio 1 dalies kylančios išvados, reiškiančios, kad nuo 2019 m. sausio 1 d. iki ginčijamų sprendimų priėmimo, atitinkamai 2019 m. balandžio 11 d. ir 2019 m. birželio 11 d., nepagrįstai sumokėtos sumos turi būti grąžintos.

202 Iš šių aplinkybių matyti, kad ieškovai neįrodė, jog šiuo atveju buvo pažeistas teisinio saugumo principas. Iš tiesų pagal III priedo taisykles nauji ieškovų pensijų dydžiai įsigalioja 2019 m. sausio 1 d. Tačiau III priedo taisyklės galiojo gerokai anksčiau nei 2019 m. sausio 1 d., o ne po šios datos. Be to, ieškovai neteigė, ir jokia bylos medžiagoje esanti informacija nepatvirtina, kad Parlamentas šiuos naujus dydžius taikė iki 2019 m. sausio 1 d., t. y. iki Sprendime Nr. 14/2018 šiam tikslui nustatytos datos. Galiausiai, kaip nurodyta šio sprendimo 17 punkte, 2019 m. sausio mėn. Parlamentas informavo ieškovus apie galimą Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklių taikymą jiems. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 19 punkte, 2019 m. vasario mėn. Parlamentas patvirtino ieškovams, kad šis sprendimas jiems taikomas automatiškai. Taip ieškovai buvo informuoti apie jų pensijos dydžio apskaičiavimui taikytinų taisyklių pakeitimą prieš priimant ginčijamus sprendimus.

203 Šios išvados nepaneigia 2011 m. spalio 18 d. Sprendimas *Purvis / Parlamentas* (T-439/09, EU:T:2011:600), kuriuo remiasi ieškovai. Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, kad ieškovas toje byloje dar nebuvo įgijęs teisės į pensiją. Antra, minėtas ieškovas skundėsi ne dėl kokio nors pensijos dydžio sumažinimo, o dėl to, kad buvo atmestas jo prašymas skirti dalį jo papildomos pensijos kaip vienkartinę išmoką. Taigi 2011 m. spalio 18 d. Sprendimo *Purvis / Parlamentas* (T-439/09, EU:T:2011:600) aplinkybės nėra susijusios su ieškovų situacija nagrinėjant šiuos ieškinius. Be to, tiek, kiek ieškovai iš to sprendimo daro išvadą, kad įgytos teisės į pensiją negali būti pažeistos, pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 191 punkte, Parlamentas paisė jų įgytų teisių į pensiją ir kad buvo pakeistas tik jų pensijos dydis.

204 Taigi pirmasis argumentas, susijęs su teisinio saugumo principo pažeidimu, turi būti atmestas.

2) Dėl argumento, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu

205 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisė reikalauti teisėtų lūkesčių apsaugos taikoma kiekvienam asmeniui, kurio padėtis leidžia teigti, kad Sąjungos administracija paskatino jo pagrįstų lūkesčių atsiradimą. Garantijos, galinčios sukelti tokių lūkesčių, yra tiksli, nesąlygiška, nuosekli informacija, kurią suteikia tam teisę turintys patikimi šaltiniai. Tačiau šio principo pažeidimu negalima remtis tuo atveju, kai administracija tikslių garantijų nesuteikė. Galiausiai šios garantijos turi atitikti taikytinas teisės normas (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *Čekijos Respublika / Parlamentas ir Taryba*, C-482/17, EU:C:2019:1035, 153 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

206 Pirmiausia dėl priežasčių, panašių į išdėstytas šio sprendimo 189–191 punktuose, reikia atmesti ieškovų neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kuriuo jie tvirtina, kad, jei 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį reikėtų aiškinti taip, kad pagal juos Parlamentui leidžiama priimti priemones, darančias poveikį galutinai įgytoms teisėms į pensiją atgaline data, tokiu aiškinimu būtų pažeistas teisėtų lūkesčių apsaugos principas.

207 Šis neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas paremtas klaidinga prielaida, kad Parlamentui suteikta teisė pakeisti įgytas teises į pensiją, nors taip nėra. Pagal 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį leidžiama keisti tik šių pensijų dydį.

208 Be to, ieškovai neįrodė ir netvirtino, kad Parlamentas jiems suteikė kitų garantijų nei numatytosios 75 straipsnyje ir III priedo 2 straipsnio 1 dalyje. Tačiau akivaizdu, kad šiuose dviejuose straipsniuose nenumatyta, jog ieškovų pensijų dydis yra nekintamas.

209 Išnagrinėjus antrąjį ieškinio pagrindą, be kita ko, kaip nurodyta šio sprendimo 138–141 punktuose, paaiškėjo, kad vienintelė konkreti ir nesąlygiška garantija, kurią Parlamentas suteikė ieškovams, yra užtikrinti jiems galimybę gauti pensiją, kurios dydis ir sąlygos atitinka valstybės narės, kurioje jie buvo išrinkti, parlamento žemųjų rūmų narių, šiuo atveju – Deputatų Rūmų narių, gaunamų pensijų dydį ir sąlygas.

210 Todėl tiksliai vadovaudamasis Sprendimo Nr. 14/2018 taisyklėmis, siekdamas priimti ginčijamus sprendimus, Parlamentas nenukrypo nuo garantijos, kurią suteikė ieškovams, kai jie prisijungė prie III priede nustatytos pensijų sistemos.

211 Taigi antrasis argumentas, susijęs su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, turi būti atmestas.

3) Dėl argumento, susijusio su nuosavybės teisės pažeidimu

212 Pagal suformuotą jurisprudenciją Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje užtikrinta teisė į nuosavybę yra pagrindinė Sąjungos teisėje numatyta teisė, kurios laikymasis yra Sąjungos aktų teisėtumo sąlyga. Be to, šioje nuostatoje, kurioje įtvirtinta kiekvieno asmens teisė valdyti teisėtai įgytą nuosavybę, įtvirtinta teisės norma, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Steinhoff ir kt./ ECB*, T-107/17, EU:T:2019:353, 96 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

213 Tačiau reikia priminti, kad Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje garantuojama nuosavybės teisė nėra absoliuti, ir gali būti nustatyti naudojimosi ja apribojimai, pateisinami Europos Sąjungos siekiamais bendrojo intereso tikslais. Todėl, kaip matyti iš Chartijos 52 straipsnio 1 dalies, naudojimuisi teise į nuosavybę gali būti nustatyti apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos bendrojo intereso tikslus ir nėra neproporcingas ir neleistinas kišimasis siekiamų tikslų atžvilgiu, pažeidžiantis garantuojamos teisės esmę (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 51 ir 53 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

214 Galiausiai, siekiant nustatyti pagrindinės teisės į nuosavybę taikymo sritį, reikia atsižvelgti, remiantis Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi, į EŽTK pirmojo papildomo protokolo 1 straipsnį, kuriame ši teisė įtvirtinta (žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

215 Šioje byloje reikia priminti, kad ginčijamais sprendimais pagal pensijų atitikties taisyklę ieškovų senatvės ar našlių pensijoms taikomas naujas apskaičiavimo būdas, nustatytas Sprendime Nr. 14/2008. Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumą pagal Italijos teisę nagrinėja tik kompetentingos Italijos valdžios institucijos, o Sąjungos teismas turi išnagrinėti, ar Parlamentas pažeidė Chartijos nuostatas, ginčijamuose sprendimuose remdamasis to sprendimo taisyklėmis (žr. šio sprendimo 62–65 punktus ir 182 punktą). Konkrečiai kalbant apie argumentą, susijusį su teisės į nuosavybę, užtikrintos Chartijos 17 straipsnio 1 dalyje, pažeidimu, reikia konstatuoti, kad ieškovai nepateikia jokių konkrečių įrodymų, kad šia teise užtikrinama kitokia ar net didesnė apsauga nei pagal Italijos teisę užtikrinamos garantijos. Bendrasis Teismas konstatuoja, kad Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumas šiuo metu nagrinėjamas *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba) ir kad Parlamentas per teismo posėdį nurodė, jog ateityje, vadovaudamasis pensijų atitikties taisykle, jis ieškovų pensijoms taikys visus kompetentingų Italijos valdžios institucijų priimto Sprendimo Nr. 14/2018 pakeitimus.

216 Šiuo atveju neginčijama, kad Parlamentas neatėmė iš ieškovų dalies jų teisių į pensiją, o tik pritaikė šių pensijų dydžio sumažinimą, numatytą šioje srityje taikytinose teisės nuostatose. Be to, atsakydamas į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą Parlamentas pateikė lentelę, kurioje buvo nurodyta kiekvieno ieškovo pensijos dydžio sumažinimo apimtis. Remiantis Parlamento pateiktais duomenimis, sumažinimo procentinės dalys, atsižvelgiant į kiekvieno ieškovo asmeninę situaciją, svyruoja nuo 9 % iki 65 %. Keturių ieškovų pensijų dydis sumažintas 50 % arba daugiau, o atitinkami nauji jų pensijų dydžiai siekia nuo 1 569,14 EUR iki 1 985,42 EUR. Reikia konstatuoti, kad šių keturių ieškovų pensijos susijusios su buvusio Parlamento nario atitinkamai penkerių ar dešimties metų kadencija ir kad naujasis apskaičiavimo būdas taikomas remiantis individualiomis įmokomis pagal Sprendimo Nr. 14/2008 1 straipsnio 2 dalį. Bet kuriuo atveju ieškovai nepateikia išsamių ir individualių argumentų, susijusių su pensijos dydžio sumažinimo apimtimi kiekvieno jų konkrečiu atveju. Jie tik

pateikia bendresnio pobūdžio argumentus, kad teisė į nuosavybę neleidžia sumažinti pensijų dydžio šioje byloje dėl tariamo tokio sumažinimo galiojimo atgaline data ir tariamo viršesnio viešojo intereso nebuvimo. Be to, primintina, kad Sąjungos teisės akto teisėtumo pagrindinių teisių atžvilgiu vertinimas negali būti paremtas teiginiais, grindžiamais šio akto pasekmėmis konkrečiam atvejui (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 153 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

217 Šiuo klausimu reikia pridurti tai, kas nurodyta toliau.

218 Jau buvo nuspręsta, kad kai teisės aktai numato automatišką socialinių išmokų, kaip antai senatvės ar našlių pensijų, mokėjimą, šiuos teisės aktus reikia laikyti suteikiančiais šias sąlygas atitinkantiems asmenims turtinį interesą, kuriam taikomas Chartijos 17 straipsnis (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi ieškovų pensijos patenka į Chartijos 17 straipsnio materialinę taikymo sritį.

219 Be to, net jei dėl ginčijamų sprendimų ieškovų pensijos nėra paprasčiausiai prarandamos, šie sprendimai sumažina jų dydį. Šiuo požiūriu ginčijamais sprendimais ribojama ieškovų teisė į nuosavybę (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 1 d. EŽTT sprendimo *Da Silva Carvalho Rico prieš Portugaliją*, CE:ECHR:2015:0901DEC001334114, 31–33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Be to, per teismo posėdį Parlamentas pripažino, kad toks ribojimas egzistuoja.

220 Taigi reikia patikrinti, ar šiuo ribojimu paisoma ieškovų teisės į nuosavybę esmės, ar jis numatytas įstatyme, ar jis atitinka bendrojo intereso tikslą ir ar yra būtinas šiam tikslui pasiekti.

221 Šiuo klausimu tai, kad Parlamentas šio patikrinimo neatliko, neturi jokios įtakos nagrinėjamoms byloms. Toks patikrinimas nėra privalomas procedūrinis formalumas, kurį Parlamentas turėjo atlikti prieš priimdamas ginčijamus sprendimus. Svarbu tik tai, kad konkretus šių sprendimų poveikis nepakenktų ieškovų teisės į nuosavybę esmei.

222 Pirma, Chartijos 17 straipsnyje įtvirtinta teisė į nuosavybę negali būti aiškinama kaip suteikianti teisę į tam tikro dydžio pensiją (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

223 Antra, šioje byloje nagrinėjamas ieškovų teisės į nuosavybę ribojimas yra numatytas įstatyme.

224 Pirma, ginčijami sprendimai grindžiami 75 straipsniu ir III priedo 2 straipsnio 1 dalimi. Šiuo klausimu šio sprendimo 195 punkte buvo pažymėta, kad III priedo taisyklės nebuvo keistos po Parlamento narių statuto įsigaliojimo. Be to, pagal III priedo 2 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad pensijų dydis būtų koreguojamas – sumažinamas arba padidinamas, atsižvelgiant į atitinkamus įstatymų ar kitų teisės aktų pokyčius atitinkamoje valstybėje narėje. Taigi ginčijamais sprendimais koreguojant ieškovų pensijų dydį nebuvo pakeistas teisės į pensiją, kaip ji apibrėžta Sąjungos teisėje, turinys.

225 Antra, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad naujos šių pensijų apskaičiavimo taisyklės yra pakankamai aiškiai ir tiksliai nustatytos Sprendimo Nr. 14/2018 nuostatose, ir to ieškovai neginčija. Be to, ieškovų nurodyta aplinkybė, kad sprendimas nėra „įstatymas“ pagal Italijos teisę, neturi jokios reikšmės. Pagal suformuotą jurisprudenciją sąvoka „įstatymas“ turi būti suprantama atsižvelgiant į jos „turinį“, o ne „formą“. Todėl ji apima rašytinės teisės visumą, įskaitant žemesnės už įstatymus teisinės galios aktus, ir ją aiškinančią jurisprudenciją (žr. 2018 m. sausio 18 d. EŽTT sprendimo *Fédération nationale des associations et syndicats de sportés (FNASS) ir kiti prieš Prancūziją*, CE:ECHR:2018:0118JUD004815111, 160 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

226 Trečia, Parlamentas patvirtina, kad ieškovų teisės į nuosavybę ribojimo pateisinimas yra nurodytas Sprendime Nr. 14/2018, nes būtent Deputatų Rūmų valdyba nusprendė koreguoti pensijų, mokamų šių rūmų nariams, apskaičiavimo būdą. Iš tiesų, Sprendimas Nr. 14/2018 pateisinamas tikslu visiems

Parlamento nariams mokamų pensijų dydį koreguoti pagal apskaičiavimo sistemą, kuri paremta nario mokamomis įmokomis. Be to, Parlamento teigimu, iš Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad valstybės turi plačią diskreciją, visų pirma kiek tai susiję su viešųjų lėšų ekonomikos politikos ar įstatymų, nustatančių griežtas taupymo priemones dėl didelės ekonomikos krizės, priėmimu.

227 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad, atsižvelgiant į III priedo 2 straipsnio 1 dalį, ginčijamų sprendimų priėmimas neišvengiamai priklauso nuo kompetentingų Italijos valdžios institucijų pasirinkimų. Taigi vertinant siekiamą bendrojo intereso tikslą negalima neatsižvelgti į Sprendimo Nr. 14/2018 priėmimo tikslus.

228 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Parlamento nurodytas tikslas yra aiškiai nustatytas Sprendimo Nr. 14/2018 preambulėje. Iš tiesų joje paaiškinta, kad šiuo sprendimu siekiama „iš naujo apskaičiuoti išmokų iki gyvos galvos, dalies proporcingų išmokų iki gyvos galvos ir našlių išmokų, į kurias teisės įgytos pagal 2011 m. gruodžio 31 d. galiojusius teisės aktus, dydį pagal mokamų įmokų būdą“ ir kad „naujas galiojančių išmokų apskaičiavimas [negali] lemti didesnio išmokų dydžio, nei mokamas šiuo metu“.

229 Be to, patys ieškovai ieškiniuose pripažįsta, kad, „vertinant nacionaliniu lygmeniu, Sprendimo Nr. 14/2018 taikymas yra bendresnio valstybės įsikišimo dalis ir juo siekiama sumažinti [Italijos] valstybės išlaidas“. Šį teiginį patvirtina vienas iš jų atsakymų į Bendrojo Teismo raštu pateiktus klausimus. Jame jie nurodė, kad „Sprendimu Nr. 14/2018 nustatyto sumažinimo *ratio legis* – taupyti lėšas [Italijos] valstybės kasoms“.

230 Iš šių aplinkybių darytina išvada, kad Sprendimo Nr. 14/2018 tikslas yra racionalizuoti viešąsias išlaidas fiskalinės drausmės sąlygomis. Sąjungos teismas jau yra pripažinęs, kad toks tikslas yra bendrojo intereso tikslas, galintis pateisinti pagrindinių teisių pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; pagal analogiją taip pat žr. 2018 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *FV / Taryba*, T-750/16, EU:T:2018:972, 108 punktą).

231 Šis teisėtas tikslas turi būti taikomas ir ginčijamiems sprendimams, nes nėra jokio pagrindo juos priimti savarankiškai, bet, priešingai, kaip nurodyta šio sprendimo 227 punkte, jų priėmimas priklauso nuo kompetentingų Italijos valdžios institucijų pasirinkimų. Be to, ginčijamais sprendimais tuo pačiu metu siekiama teisėto tikslo, aiškiai įtvirtinto III priedo 2 straipsnio 1 dalyje, – skirti ieškovams pensijas, kurių dydis ir sąlygos atitinka Deputatų Rūmų narių gaunamų pensijų dydį ir sąlygas.

232 Ketvirta, kiek tai susiję su Sprendimo Nr. 14/2018, taigi ir ginčijamų sprendimų, būtinumu, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad, atsižvelgiant į kelerius metus vyravusią ypatingą ekonominę situaciją, valstybės narės turi didelę diskreciją priimdamos sprendimus ekonomikos srityje ir kad jos geriausiai gali nuspręsti dėl priemonių, leidžiančių įvykdyti siekiamus tikslus (šiuo klausimu žr. 2017 m. birželio 13 d. Sprendimo *Florescu ir kt.*, C-258/14, EU:C:2017:448, 57 punktą). Be to, Europos Žmogaus Teisių Teismas jau yra nusprendęs, kad priimant teisės aktus socialinių išmokų srityje paprastai nagrinėjami politiniai, ekonominiai ir socialiniai klausimai. Iš to matyti, kad valstybėms palikta plati diskrecija, visų pirma priimant viešųjų lėšų ekonomikos politiką ar įstatymus, kuriais dėl didelės ekonomikos krizės nustatomos griežtos taupymo priemonės (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 10 d. EŽTT sprendimo *Achille Claudio Aielli ir kiti prieš Italiją* ir *Giovanni Arboit ir kt. prieš Italiją*, CE:ECHR:2018:0710DEC002716618, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

233 Tačiau ieškovai neįrodė, kad Sprendime Nr. 14/2018 nustatytos taisyklės nebuvo būtinos norint pasiekti užsibrėžtų tikslų, nurodytų šio sprendimo 230 ir 231 punktuose. Ieškovai taip pat nenurodė, kad yra kitų mažiau ribojančių priemonių, kurios būtų leidusios pasiekti minėtus tikslus.

234 Be to, iš Teisės tarnybos nuomonės 13 ir 16 punktų matyti, kad Sprendime Nr. 14/2018 yra keletas nuostatų, užtikrinančių jo proporcingumą, visų pirma šio sprendimo 1 straipsnio 6 ir 7 dalys. Šiuo klausimu, atsakydamas į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, Parlamentas pateikė lentelę, kurioje matyti, kad Sprendimo Nr. 14/2018 1 straipsnio 6 dalies taisykles jis taikė dvylikai ieškovų. Pagal minėtas taisykles naujas perskaičiuotas jų pensijos dydis padidėjo perpus. Be to, per teismo posėdį Parlamentas tvirtino, o ieškovai tam neprieštaravo, kad nė vienas iš jų neprašė jo taikyti Sprendimo Nr. 14/2018 1 straipsnio 7 dalies taisyklių. Šios taisyklės leidžia padidinti pensijos dydį asmenims, kurie negauna kitų metinių pajamų, viršijančių metinę socialinės paramos sumą, ir kurie serga sunkiomis ligomis, kurioms gydyti reikia taikyti gyvybę gelbstinčius gydymo būdus, arba kenčia nuo patologijų, dėl kurių turi pripažintą 100 % invalidumą.

235 Kalbant apie ginčijamų sprendimų pasekmes ieškovams, Bendrasis Teismas, žinoma, neatmeta galimybės, kad jos gali pasiekti tam tikrą rimtų ribą. Vis dėlto savaime ši riba neleidžia daryti išvados, kad ginčijami sprendimai sukelia neproporcingų nepatogumų, palyginti su siekiamais tikslais, be kita ko, atsižvelgiant į nagrinėjamų pensijų sumažinimo mastą, naujus absoliučius pensijų dydžius, vertinamus remiantis atitinkamo buvusio Europos Parlamento nario kadencijos trukme, ir tai, kad taikant naująjį apskaičiavimo būdą atsižvelgiama į pastarojo individualias įmokas. Be to, nė viena iš ieškovų rašytinėse pastabose išvardytų pasekmių nėra pagrįsta ar įrodyta. Nesant konkrečių įrodymų, negalima konstatuoti, kad kiekvienam ieškovui tenka pernelyg didelė individuali našta, palyginti su siekiamais tikslais. Bet kuriuo atveju Sąjungos teisės akto teisėtumo pagrindinių teisių atžvilgiu vertinimas negali būti paremtas teiginiais, grindžiamais šio akto pasekmėmis konkrečiam atvejui (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Komisija ir Taryba / Carreras Sequeros ir kt.*, C-119/19 P ir C-126/19 P, EU:C:2020:676, 153 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

236 Taigi trečiasis argumentas, susijęs su nuosavybės teisės pažeidimu, turi būti atmestas, vadinasi, turi būti atmesta visa ketvirtojo ieškinio pagrindo pirma dalis.

b) Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su proporcingumo principo pažeidimu

237 Antroje dalyje ieškovai teigia, kad ginčijamais sprendimais neproporcingai pažeidžiama jų teisė į nuosavybę, užtikrinta Chartijos 17 straipsniu. Kiekvienam ieškovui nesąžiningai ir nesant tai pateisinančio pagrindo tenka pernelyg didelė individuali našta.

238 Parlamentas prašo atmesti ketvirtojo ieškinio pagrindo antrą dalį kaip nepagrįstą.

239 Šiuo klausimu pažymėtina, jog kadangi ieškovai tik pakartoja, kad ginčijami sprendimai reiškia neproporcingą ir nepateisinamą jų teisės į nuosavybę pažeidimą, ketvirtojo ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 222–235 punktuose.

c) Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su lygybės principo pažeidimu

240 Trečioje dalyje ieškovai teigia, kad ginčijami sprendimai pažeidžia lygybės principą. Jie vienodai vertina buvusius Parlamento narius, nurodytus III priede, ir Italijos parlamento narius, kuriems tiesiogiai taikomas Sprendimas Nr. 14/2018. Tačiau šių dviejų kategorijų Parlamento narių pensijų sistemos labai skiriasi. Pirma, IKIM taisyklių III priede numatyta sistema yra pensijų sistema, pagrįsta savanoriškos narystės principu, o atitinkamų Italijos parlamento narių narystė nacionalinėje pensijų sistemoje yra automatiška. Antra, Sprendimu Nr. 14/2018 siekiama sumažinti Italijos Respublikos išlaidas, o ieškovų pensijoms būtinas finansavimas skirtas iš Europos Parlamento biudžeto.

241 Ginčijamuose sprendimuose taip pat skirtingai vertinami buvę Europos Parlamento nariai, išrinkti Italijoje, palyginti su buvusiais Europos Parlamento nariais, išrinktais Prancūzijoje ar Liuksemburge, kuriems visiems taikomas tas pats III priedas.

242 Galiausiai, atsakydami į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, ieškovai taip pat pateikė 75 straipsnio ir III priedo 2 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Ieškovų teigimu, jei būtų laikoma, kad IKIM taisyklėmis Parlamentui leidžiama ginčyti galutinai įgytas teises į pensiją, tai lemtų dirbtinį skirtingų situacijų vertinimo tapatumą.

243 Parlamentas prašo atmesti ketvirtojo ieškinio pagrindo trečią dalį kaip nepagrįstą.

244 Šiuo klausimu, remiantis suformuota jurisprudencija, vienodo požiūrio principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2013 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Kendrion / Komisija*, C-50/12 P, EU:C:2013:771, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

245 Reikia konstatuoti, kad iš esmės ieškovai kaltina Parlamentą juos prilyginus Deputatų Rūmų nariams, nors jų atitinkamos situacijos skiriasi. Be to, Parlamentas taip pat pažeidė lygybės principą, nes ieškovus vertino kitaip nei kitus buvusius Europos Parlamento narius, kuriems vis dėlto taikoma ta pati teisinė tvarka, t. y. III priedas.

246 Tačiau šie ieškiniuose pateikti argumentai dėl ginčijamų sprendimų kyla ne iš tų sprendimų, o iš 75 straipsnyje ir III priedo 2 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų taisyklių. Taigi jų argumentus reikia vertinti atsižvelgiant tik į šiuos du straipsnius, dėl kurių, beje, ieškovai pateikė neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

247 Pateikdami neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ieškovai teigia, kad jei IKIM taisyklės turėtų būti laikomos leidžiančiomis Parlamentui ginčyti jų galutinai įgytas teises į pensiją, 75 straipsnis ir III priedo 2 straipsnio 1 dalis pažeistų vienodo požiūrio principą.

248 Šiuo klausimu neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti atmestas dėl priežasčių, panašių į nurodytąsias šio sprendimo 189–191 punktuose. Šis neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas remiasi klaidinga prielaida, kad Parlamentui suteikta teisė pakeisti įgytas teises į senatvės pensiją, nors taip nėra. Pagal 75 straipsnį ir III priedo 2 straipsnio 1 dalį leidžiama keisti tik minėtų pensijų dydį.

249 Be to, nė vienas iš ieškovų pateiktų argumentų neįrodo 75 straipsnio ar III priedo 2 straipsnio 1 dalies neteisėtumo.

250 Pirma, ieškovai kaltina Parlamentą, kad jis jų nevertina taip pat kaip buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų Prancūzijoje ar Liuksemburge, kurie taip pat nusprendė prisijungti prie III priede numatytos pensijų sistemos. Taigi ieškovai teigia, kad buvo vertinami skirtingai, nors jų situacija buvo tokia pati kaip ir kitų buvusių Europos Parlamento narių, nes visi tuo pačiu laikotarpiu vykdė tas pačias pareigas.

251 Remiantis suformuota jurisprudencija, skirtingas situacijas apibūdinančius elementus ir jų panašumą reikia apibrėžti ir įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos teisės akto, kuriuo nustatytas nagrinėjamas skirtumas, paskirtį bei tikslą (žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

252 Šiuo klausimu neginčijama, kad III priede numatyta pensijų sistema buvo sukurta siekiant užtikrinti vienodą požiūrį, be kita ko, tarp buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų Italijoje, ir Deputatų Rūmų narių. Šis tikslas aiškiai nurodytas III priedo 1 straipsnio 2 dalyje ir 2 straipsnio 1 dalyje. Taigi vienodas požiūris yra pagrindinis III priede nustatytos sistemos požymis. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 209 punkte, šis vienodumas buvo vienintelė tiksli ir nesąlygiška garantija, kurią Parlamentas suteikė ieškovams, kai jie prisijungė prie III priedo pensijų sistemos.

253 Taigi III priedo tikslas ir dalykas šiuo atveju yra užtikrinti vienodą požiūrį į buvusius Europos Parlamento narius, išrinktus Italijoje, ir Deputatų Rūmų narius.

254 Todėl ieškovų situacija nėra tokia pati kaip buvusių Europos Parlamento narių, išrinktų Prancūzijoje ar Liuksemburge, kurie taip pat nusprendė prisijungti prie šios pensijų sistemos. Iš tiesų šiose dviejose valstybėse narėse išrinktų buvusių Europos Parlamento narių pensijas siekiama reguliuoti ne Italijos teisės aktų nustatytomis taisyklėmis, o kitomis konkrečiai jiems taikomomis nacionalinės teisės taisyklėmis.

255 Antra, ieškovai tvirtina, kad Parlamentas juos vertino taip pat, kaip ir buvusius Deputatų Rūmų narius, nors jų atitinkama situacija skiriasi trimis aspektais. Visų pirma, prisijungimas prie III priede nustatytos pensijų sistemos yra savanoriškas, o Deputatų Rūmų narių prisijungimas prie Italijos pensijų sistemos yra automatiškas. Be to, Sprendimo Nr. 14/2018 tikslas yra sumažinti Italijos Respublikos išlaidas, nors ieškovams toks tikslas netaikytinas. Galiausiai dėl to kiltų veiksmingos teisminės apsaugos problema, nes Italijoje išrinktas buvęs Europos Parlamento narys, kuris taip pat nebuvo Deputatų Rūmų narys, negalėtų *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba) ginčyti Sprendimo Nr. 14/2018 neteisėtumo ir jo taikymo buvusiems Europos Parlamento nariams.

256 Atsižvelgiant į III priedo dalyką ir tikslą, nurodytus šio sprendimo 252 ir 253 punktuose, ieškovų argumentai neturi įtakos 75 straipsnio ir III priedo 2 straipsnio 1 dalies galiojimui, atsižvelgiant į vienodo požiūrio principą.

257 Iš tiesų, remiantis šio sprendimo 244 punkte priminta jurisprudencija, tam, kad būtų galima taikyti tokį patį vertinimą, pagal vienodo požiūrio principą nereikalaujama, kad situacijos būtų visiškai identiškos. Reikalaujama tik šių situacijų panašumo. Tačiau nė vienas iš ieškovų pateiktų trijų argumentų neleidžia manyti, kad jų situacija iš esmės skiriasi nuo buvusių Deputatų Rūmų narių situacijos.

258 Be to, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ieškovų teiginiu iš esmės atmetamas bet koks vienodas jų ir šių rūmų narių vertinimas. Jei būtų pritarta šiam teiginiui, III priedas taptų visiškai neveiksmingas, nes būtų paneigta pati šios pensijų sistemos esmė. Paradoksalu, bet tai lemtų, kad ieškovų pensijos nebegalėtų būti apskaičiuotos ir mokamos, nes būtent minėtų pensijų dydis ir suteikimo tvarka priklauso nuo Italijos teisėje numatytų taisyklių.

259 Galiausiai, konkrečiai dėl to, kad kai kurie ieškovai negali ginčyti Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų Rūmų jurisdikcijos taryba), Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ši procesinė kliūtis kyla ne iš Sąjungos teisės, bet yra neatsiejama nuo Italijos teisės. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas, nagrinėdamas pagal SESV 263 straipsnį pareikštą ieškinį, neturi jurisdikcijos tiesiogiai vertinti Italijos teisės aktų atitikties pagrindinėms teisėms, be kita ko, teisei į veiksmingą teisminę gynybą.

260 Todėl reikia atmesti ketvirtojo ieškinio pagrindo trečią dalį, kaip ir visą šį pagrindą, taigi ir visus ieškinius, nesant reikalo priimti sprendimo nei dėl pirmojo reikalavimo byloje T-465/19, nei dėl antrųjų reikalavimų priimtinumo (šiuo klausimu žr. 2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 52 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

261 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovai bylą pralaimėjo, jie turi padengti savo ir Parlamento patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal pastarojo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį byloje T-453/19, *Panusa / Parlamentas*, kaip nepriimtiną.**

2. **Atmesti kitus ieškinius.**

3. **Maria Teresa Coppo Gavazzi ir kiti ieškovai, kurių vardai ir pavardės nurodyti priede, padengia savo ir Europos Parlamento patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Paskelbta 2020 m. spalio 15 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.